

१०३
२

१०३
२

अथ

“निरुक्तम्” Nirukta

Yaska

ग्रन्थनामः-

कर्तृनामः-

विषयः-

वेदाङ्गम्

P. 27. S. No. 16

MSS. Catalog.

202

नि०पृ०
१

श्रीगणेशायनमः॥ हरिः ॐ ३म् ॥ ॥समाम्नायःसमाम्नातःसव्याख्यातव्यस्तमिमंस
माम्नायंनिघंटवइत्याचक्षतेनिघंटवःकस्मान्निगमाइमेभवंतिछंदोभ्यःसमाहृत्यस
माहृत्यसमाम्नातास्तेनिगंतवएवसंतोनिगमनान्निघंटवउच्यंतइत्योपमन्यवोपिवा
हननादेवस्कःसमाहृताभवंतियद्वासमाहृताभवंतितद्वान्येतानिचत्वारिपदजाता
निनामाख्यातेचोपसर्गनिपाताश्चितानीमानिभवंतितत्रैतन्नामाख्यातयोर्लक्षणंप्र
दिशंतिभावप्रधानमाख्यातसत्त्वप्रधानानिनामानितद्यत्रोभेभावप्रधानेभवतः
पूर्वापरीभूतंभावमाख्यातेनाचष्टेब्रजतिपचतीत्यपक्रमप्रभृत्यपवर्गपर्यंतंभूतं
सत्त्वभूतंसत्त्वनामभिर्ब्रज्यापत्तिरित्यदशतिसत्त्वानामुपदेशोगौरवःपुरुषोहस्ती
तिभवतीतिभावस्यास्तेशेतेब्रजतितिष्ठतीतीद्विनित्यंवचनमौडंबरायणः॥१॥
तत्रचतुष्टयंनोपपद्यतेयुगपदुत्पन्नानांवाशब्दानामितरेतरापदेशःशास्त्रकृतो

१

नापरभावमाचष्टे ५

योगश्चव्याप्तिमत्वातुशब्दस्याणीयस्त्वाच्चशब्देनसंज्ञाकरणंव्यवहारार्थंलोकेतेषाम
नुप्यवदेवताभिधानंपुरुषविद्यानित्यत्वात्कर्मसंपत्तिर्मन्त्रोवेदेषद्वावविकाराभवन्ती
तिवाच्यीयणिर्ज्यायतेस्तिविपरिणमतेवर्धतेपक्षीयतेविनश्यतीतिजायतइतिशब्द
भावस्यादिमाचष्टेनप्रतिषेधत्यस्तीत्यस्यसत्त्वस्यावधारणंविपरिणमतइत्य
प्रच्यवमानस्यतत्त्वादिकारंवर्धतइतिस्वांगान्युच्चयंसंयोगिकानांवार्थानांवर्धते
विजयेनेतिवावर्धतेशरीरेणोतिवापक्षीयतइत्येतैरेवव्याख्यातःप्रतिलोमंविन
श्यतीत्यपरभावस्यादिमाचष्टेनपूर्वभावमाचष्टेनप्रतिषेधति॥२॥अतो न्येभाव
विकाराएतेषामेवविकाराभवन्तीतिहस्माहतेयथावचनमन्यूहितव्याप्तिनिर्बन्धा
उपसर्गिअर्थान्निराकुरितिशाकटायनोनामाख्यातयोस्तु कर्मपिसंयोगद्योत
काभवन्त्यच्चावचाःपदार्थाभवन्तीतिगार्ग्यस्तद्यणुपदार्थःप्राकुरिभेतन्नामाख्या

नि० प्र०

२

तयोरर्थविकारणमादित्यर्वागर्थे प्रपरेत्येतस्य प्रातिलोम्यमभात्याभिमुख्यं प्रतीत्येतस्य प्रा
तिलोम्यमतिस्फुट्यभिपूजितार्थे निर्दुस्त्वितयोः प्रातिलोम्यं न्यवेति विनिग्रहार्थ इया उ
दित्येतयोः प्रातिलोम्यं समित्येकी भावव्यपेतस्य प्रातिलोम्यमन्वितिसादृश्यापरभावम
पीतिसंसर्ग उपेत्यपजनं परीतिसर्वतो भावमधीत्यपरिभावमैश्वर्यं वैवमुच्चावचचानर्थ
प्राकृस्त उपेक्षितव्याः ॥३॥ अथ निपाता उच्चावचे चार्थेषु निपतं त्यप्युपमार्थे विकर्मोपसं
ग्रहार्थे पिपदप्रणालेष्टे च त्वार उपमार्थे भवन्तीति भाषायां चान्वध्यायं चाग्निरि
वेन्द्र इवेति नेति प्रतिषेधाथ इयो भाषायां मुनयमन्वध्यायने इंदेवममंसतेति प्रतिषेधा
थ इयः पुरस्तादुपचारस्तस्य यत् प्रतिषेधाति दुर्मदासोनसुराया मित्यपमार्थ इय उप
रिष्टा उपचारस्तस्य येनोपमितीति चिदित्येपेनेककर्मचार्यश्चिदित्येदं ब्रूयादिति पूजा
यामाचार्यः कस्मादाचार्य आचारं ग्राहयत्याचिनोत्यर्थानाचिनोतिबुधिमिति वा
दधिचिदित्यपमार्थे कुल्माषां श्विदाहरत्यवकुसिते कुल्माषाः कुलेषु सीदन्ति नु

२

इत्येषो नेक कर्म दं नु करिष्यतीति हेत्वपदेशं कथं नु करिष्यतीत्यनुष्टुभे नन्वेतदकाषरि
 तिचाथाप्युपमार्थे भवति ॥ वृक्षस्य नु ते पुरु दूतवयाः वृक्षस्येव ते पुरु दूतशारवावयाः
 शारवावेते वर्तायना भवन्ति शारवाः खशयाः शक्रो ते वाथयस्यागमादर्थं पृथक् महवि
 जायते न त्वौ द्वै शिकमिव विग्रहेण पृथक् कात्स कर्मसंग्रहश्चेति समुच्चयार्थ उभाभ्यां
 संग्रह्युज्यते हं च त्वं च वृत्रहं नित्ये तस्मिन्नेवार्थे देवेभ्यश्च पितृभ्य एत्याकारो वेति विचार
 रणार्थे हं ता हं पृथिवी मिमांनि दधानी हवे हवेत्यथापि समुच्चयार्थे भवति ॥ ४ ॥ वायुर्वात्वा
 मनुर्वात्वेति । अह इति च ह इति च विनिग्रहाथः यौ पूर्वोण संग्रह्युज्यते अयमहं दं करोत्व
 यमिदमिदं हं करिष्यतीदन्नं करिष्यतीत्यथाप्युपकार एतस्मिन्नेवार्थे उत्तरेण मृषमेव
 दंति सत्यमुत वदतीत्यथापि पदपूरण इदमुत हीत्येषो नेक कर्म दं हि करिष्यतीति हे
 त्वपदेशं कथं हि करिष्यतीत्यनुष्टुभे कथं हि च्या करिष्यतीत्यस्याया किलेति विद्याप्र

नि० पू०

३

कृषि एवं किलेत्यथापिन ननु इत्येताभ्यां संप्रयुज्यते नु पृष्टेना किलैवं ननु किलैवं मेति प्रतिषे
धेमाकार्षिर्माहाषडिति चरवलित्वा चरवलुक्त्वा खलुक्त्वा मथापि पदपूरणं एवं खलुक्त्वा
द्वभूवेति शश्वदिति विचिकित्सा रथो भाषायां मुभयमन्वध्यायं विचिकित्सा रथश्च प
दपूरश्चागस्त्य इद्राय हविर्निरूप्य मरुद्भ्यः संप्र० शश्वदेवमित्यनु पृष्टं एवं शश्वदित्यस्वयं
पृष्टेनूनमिति विचिकित्सा रथो भाषायां १ दित्सां चकार इड् इत्यपरिदेव्यां चक्रे ॥ ५ ॥ स
ननूनमस्ति नो श्वः कस्तद्देदय दद्भुतं ॥ अन्यस्य चित्तमभिसंचरेण्यमुताधीतं विनश्यति
ननूनमस्य दत्तं नो एव श्वस्तनमद्यास्मिं द्यविद्वरित्यद्रोनामधेयं द्योतत इति सतः
श्वउपाशंसनीयः कालो ह्योहीनः कालः ॥ कस्तद्देदय दद्भुतं कस्तद्देदय दद्भुतं मिदममीत
रदद्भुतमभूतमिवान्यस्य चित्तमभिसंचरेण्यमभिसंचर्यन्योनानेयश्चित्तं चेतत रुता
धीतं विनश्यतीत्यप्याध्यातं विनश्यत्याध्यातमभिप्रेतमथापि पदपूरणः ॥ ६ ॥ नूनं

३

नि.पू०

९

निष्कृत्वा स्वदिन्नरो भूरितोकावकादिव ॥ विभस्यंतो ववाशिरेशिशिरंजीवनायकं
शिशिरंजीवनाय शिशिरं गृणातेः शम्प्रातेर्वा एमेनं सृजता सुतो आसृजतेनं सुते । त
मिदं धनुनो गिरः । तं व धनं तु नो गिरः स्तुतयो गिरोगृणातेः । अयमुते समतसि । अयते सम
तसी वो पिदृश्यते । सुविदुरिव सुविज्ञायेते इवाथापिनेत्येष इदित्येतेन संप्रयुज्यते परि
भये ॥ १० ॥ हविर्भिरैकस्वरितः स च ते सुचत एके सवनेषु सोमान् । शचीर्मदंत उत द
क्षिणाभिर्न जिह्मायत्यो नरकपतामेति नरकं न्यरकं नीचैर्गमनं नास्मिन्नमणं स्थान
मल्पमित्यस्तीति वाथापिन चेत्येष इदित्येतेन संप्रयुज्यते नुष्टेन चेत्यस्मरां पिवंतीति
सुरास्तोतेरे वसुधावचे चथेषु निपतंति त उपेक्षितव्याः ॥ ११ ॥ इतीमानि चित्वा रिप
दजातान्यनुक्रांतानि नामारव्याते च पसर्ग निपाताश्च तत्र नामान्यारव्यातजाता
नीतिशकटायनो नैरुक्तसमयश्चिनसर्वाणीति गाग्योर्वै व्याकरणानां चैकैतद्यत्र स्व

५

साते प्रतिवरं जरित्रे दुह्यदिदक्षिणामघोनी ॥ शिखास्तोत्तभ्यो माति धग्भगो नो बृहद्वदे
मविदथे सुवीराः ॥ साते प्रतिदुग्धां वरं जरित्रे वरो वरायितव्यो भवति जरितागरितादक्षिणा
मघोनी मघवती मघमिति धननामधेयं महतेर्दानकर्मणो दक्षिणा दक्षतेः समर्धयति कर्म
णो बृहद्वदसमर्धयतीत्यपि वा दक्षिणागमनादिशमभिप्रेत्य दिग्धस्तप्रकृतिर्दक्षिणो हस्तो
दक्षतेरुत्साहकर्मणो दक्षतेर्वा स्याद्दानकर्मणो हस्तो हतैः प्राशुर्हन्नेदेहिस्तोत्तभ्यः का
माम्मास्मानतिदंहीमास्मानतिहायदा भगो नो स्तु बृहद्वदेमस्ववेदने भगो भजत बृ
हदिति महतेनामधेयं परिवृष्टं भवति वीरवंतः कल्याणवीरावावीरावीरयत्यमित्रान् च
तेर्वा स्याद्भक्ति कर्मणो वीरयते वासीमिति परिग्रहाथ श्रियो वापदे पूरणो वा ॥ प्रसीमादि
त्यो असृजन्तु । प्रासृजदिति वा प्रसृजत्सवति इति वा विसीमन्तः सुरुचो वेन आवरिति च
व्यवृणोत्सर्वते आदित्यः सुरुच आदित्यरश्मयः सुरुचनादपि वासीमेत्येतदनर्थकमु

Handwritten text in a cursive script, likely a form of shorthand or a specific dialect. The text is organized into approximately 12 horizontal lines, with red ink used for certain characters or as a guide. The script is dense and difficult to decipher without a key.

नि० पू०
६

पद्यते ॥१३॥ यथोहिनुवाएतत्तद्यत्रस्वरसंस्कारो समर्थः प्रादेशिकेनगुणेनान्वितो स्यातां स
र्वप्रादेशिकमित्येवं सत्यनुपालंभे एष भवति यथो एतद्यः कश्चित्कर्म कुर्यात्तत्तत्सत्त्वं
धाचक्षीरन्निति पश्यामः समानकर्मणां नाम धेयप्रतिलंभे मेकेषां नैकेषां यथा तद्भाषा
ब्राह्मणो जीवो भूमिज इत्येते नैवैतरः प्रत्यक्ते यथो एतद्यथा चापि प्रतीतार्थानि स्युस्त
थै नान्या चक्षीरन्ने तिसंत्यल्पप्रयोगाः कृतौ चैकपादिका यथा व्रततिर्दृष्टना जायते आ
कारो जागृको दर्विहोमीति यथो एतन्निष्पन्ने निव्याहारे निविचारयंतीति भवति हि
निष्पन्ने निव्याहारे योगपरीष्टिः प्रथनात्प्रथिवीत्याहुः एकनामप्रथयिष्यत्किमाधार
श्चेत्यथ वैदर्शनेन पृथुरप्रथिता चेदप्यन्यैरथा चैवं सर्वे एव दृष्टप्रवादा उपालभ्यंते य
थो एतत्सदेभ्यः पदेतरार्थान्ति चस्कारेति यो नान्वितेथै संचस्कारसत्तेन गत्यः सैषा पु
रुषगहनिशास्त्रगह इति यथो एतदपरस्माद्वात्पूर्वस्य प्रदर्शनोपपद्यत इति पश्या

६

नि० प्र०
७

मेथाप्यविस्पष्टार्था भवन्त्यम्पग्यादृश्मिंजारयायिकाणुकेति ॥१५॥ अर्थवन्तः शब्दसामान्यदि
तद्वयस्यसमृद्धयद्रूपसमृद्धयत्कर्मक्रियमाणमृग्यज्जर्वा भवदतीति च ब्राह्मणं क्रीकृतौ पु
त्रैर्न ह भिरिति यथो एतन्निपतवाचोयुक्तयो निपतापूर्व्य भवन्तीति लौकिके ध्येतद्यथेडा
मीपितापुत्रावितियथो एतद्वात्मणे नरपसंपन्ना विधीयत इत्यदिता सुवादः सभवति
यथो एतदनुपपन्नार्था भवन्तीत्यान्नायवचनादहिंसाप्रतीयेत यथो एतद्विप्रतिषिधार्था
भवन्तीति लौकिके ध्येतद्यथा सपत्नोयंब्राह्मणे न मित्रे राजेति यथे एतज्ज्ञानंतं संप्रेष्य
तीति ज्ञानंतमभिवादयते ज्ञानते मधुपर्कं प्राहति यथो एतददितिः सर्वमिति लौकिके ध्ये
तद्यथा सर्वरजसा अनुप्राप्ताः पानीयमिति यथो एतदविस्पष्टार्था भवन्तीति नैषस्थाणो
रपराधोयदेन मंधोन पश्माति पुरुषा पराधः सभवति यथा ज्ञानपदेषु विद्यातः पुरुष
विशेषो भवति पारोवयं विस्सतु खलु वेदितुं भूयो विद्यः प्रशस्यो भवति ॥१६॥ अ

थापीदमेतरेण पदविभागेन विद्यते ॥ अवसायपदं ते रुद्रमृडेति पदद्वयसंग्रहः पथ्यदन
मवते गत्यर्थस्यासोनामकरणस्तस्मान्नावगृह्यत्यवसायाच्चा निति स्यतिरुपसृष्टे
विमोचने तस्मादवगृह्यंति इतो निर्रक्त्या इदमाजगामेति पंचम्यर्थं प्रेक्षावाषष्ठ्यर्थं प्रेक्षा
वाः कारांतं परो निर्रक्त्या आचक्ष्वेति चतुर्थ्यर्थं प्रेक्षैकारांतं परः सन्निकर्षः संहितापद
प्रकृतिः संहितापदप्रकृती निसर्वचरणानां पार्षदान्यथापियाज्ञे देवतेन हवः प्रदेशाभ
वंति तदेतेनोपेक्षितव्यं ते चेह्मुर्लिंगज्ञा अत्र स्म इति ॥ इदं नत्वा शवसा देवता वायुं पृणं
तीति वायुलिंगं चेदं लिंगं चाग्नेये मंत्रे अग्निर्वमन्यो विषितः सहस्वेति तथाग्निर्मन्यवे
मंत्रे विषितो ज्वलितस्त्विषिरित्यथस्य दीप्तिनामभवत्यथापि ज्ञानप्रशंसाभवत्यज्ञा
ननिंदान् ॥१७॥ स्थाणुरयं भारहारः किलाभूदधीत्यवेदनविज्ञानाति योर्थं योर्थं जइ
त्सकलं भइमभुतनाकमोति ज्ञानविधूतपाप्मा यद्गृहीतमविज्ञातं निगदेनैव शब्दोते ॥

नि० ४०
८

अनेमाविवशकै धोनतज्वलतिकर्हिचित्। स्थापुस्तिष्ठतेरर्थेत्तेररणस्तेवा॥१८॥ वतत्वः प
श्यन्मददृशवान्मुतत्वः शृण्वन्नशृणोत्येना॥ उतोत्वस्मैतन् १ विसस्तेजायेवपत्युशत
सुवासाः॥ अप्येकः पश्यन्नपश्यतिवाचमपिचशृण्वन्नशृणोत्येनामित्यविद्वांसमाहाधर्म
प्येकस्मैतन् विसस्वइतिस्वमात्मानं विदुषुतेजानं प्रकाशमर्थस्याहानयावाचोपमो
तमयावाचाजायेवपत्येकामयमानास्ववासाः क्रतुकालेषु स्ववासाः कल्याणवासाः का
मयमानाः क्रतुकालेषु यथासएनां पश्यति शृणोतीत्यर्थज्ञप्रशंसान्तस्योत्तराभूयसे
निर्वचनाया॥१९॥ उतत्वं सरव्ये स्थिरपीतमाहुर्नैनिहन्त्यपिवाजिनेषु॥ अथेन्वाचरति
माययैषवाचं शश्रुवोऽपफलामपुण्या॥ अप्येकं वाक् सरव्ये स्थिरपीतमाहुर्ममाणं
विपीताथ देवसरव्ये रमणीये स्थान इति वा विज्ञातार्थं यन्नाप्नुवन्ति वाग्जेषु बलवत्स्व
प्यथेन्वाह्येष्वचरति मायया वाक् प्रतिदूषयानास्मैकामानुष्ये वाग्देहादेवमनुष्यस्थानेषु

मः पूर्वोत्पन्नानां सत्वानामपस्माद्वाह्यैर्वस्यप्रदर्शित्वामधेयप्रतिलभमेकैषानैकेषामथ
बित्वा दोलं बच्चूडक इति बिल्वं भरणद्वामेदेनाद्वा॥१४॥ अथापीदमंतरेण मंत्रे धर्मप्रत्यये
न विद्यते धर्मप्रतियतो नात्यंतं स्वरसंस्कारोद्देशस्तदिदं विद्यास्थानं व्याकरणस्य कात्तव्यं
स्वार्थसाधकं च यदि मंत्रार्थप्रत्ययायानर्थकं भवतीति कौत्सेनार्थका हि मंत्रास्तदेतेनो
पक्षितव्यं नियतवाचोयुक्तमो नियतानुपूर्व्या भवत्यथापि ब्रह्मणेन स्वष्टपसंपन्नाविधि
यंतं नरप्रथस्वेति प्रथयति प्रोहाणीति प्रोहत्यथाप्यनुपपन्नार्थं भवत्येषधेत्राय
स्वेनं स्वधिते मे न हिंसी रित्या हरिं सन्नथापि विप्रतिषिद्धार्थं भवन्ति॥ एक एव रुद्रोक्त
न द्वितीयः असंख्याता सहस्राण्ये रुद्रा अधिभूयः॥ अशत्रुरिंद्रजिषेशतं से
ना अजयत्साकमिंद्र इत्यथापि ज्ञानंतं संप्रेष्यत्यग्रे समिध्यमानाया नुब्रूहीत्य
थाप्याहादितिः सर्वमित्यदितिद्यैरिदितरंतरिष्ठा मितितदुपादिष्टा व्याख्यास्या

[illegible]

नि० पू०

९

प्रीणातेवास्मिन्पर्वदेवानस्मिन्प्राणंतीति तत्प्रकृतीतरस्संधिसामान्यान्नेष्टुष्टायामिद्योपिगि
रिरेतस्मादेव तद्यानिनामानि प्राधान्येस्तृतीनां देवतानां तद्देवतमित्याचक्षते तदुपरिष्टाद्याख्या
स्यामेनेधेदुका निवैगमानि हेह ॥ २० ॥ ॥ समाधाय स्तत्र चतुष्टुमतेन्येथ निपातवायुर्वत्वान
नूनं नूनं सातत्रचात्वं क्षप्वंतो निष्पक्रासो ह विभ्रितीमान्यथापियोयथो हि न्वथापीदमर्थ
वंतोथापीदं स्थापु रयमुतत्वः पश्यन्नुतत्वसरेव्येर्विशतिः २० ॥ ॥ इति निरुक्ते प्रथमो
ध्यायः ३ ॐ अथ निर्वचनं मद्येषु पदेषु स्वरसंस्कारो समर्थो प्रादेशिकेन गुणेनान्वितो
स्यात्तातथाता निर्झयादथान्वितेथे प्रादेशिके विकारेथ नित्यः परीक्षेत केन विदुत्रिसामा
न्येनाविद्यमाने सामान्ये पक्षरवर्ण सामान्या निर्झयान्मत्वेवन निर्झया नि संस्कारमादि
येतविशयवत्यो हि वृत्रयो भवन्ति यथार्थविभक्तीः सन्नमयेत्प्रचमवत्तमिति धात्वादी एव शि
ष्येते अथाप्यस्ते निर्दृष्टिस्थाने धादिलोपो भवतिस्तः संतीत्यथा च तलोपो भवति गत्वागतमि

९

नि० प्र०
१०

निर्ब्रूयादथतद्विषयसमासेधे कपर्वसु चानेकपर्वसु च पूर्वपूर्वमपरमपरं प्रविभज्य निब्रूयादंडः
पुरुषोदंडमर्हतीति वादंडेन संपद्यत इति वादंडो ददते धीरेयतिकर्मणो कुरोददते मणिमित्य
पिभाषते दमनादित्योपन्यवादंडमस्याकर्षते तिगर्हायां कक्ष्या रज्जुरश्चस्य कक्ष्यं सेवते
कक्षोगाहतेः कस इति नामकरणः ख्यातेर्वानिर्धको न्यासः किमस्मिन् ख्यानमिति कषते
वति त्सामान्यान्मनुष्यकक्षो बाहुभूलसामान्यादश्चस्य ॥२॥ राज्ञः पुरुषो राजपुरुषो
राजाराजतेः पुरुषः पुरिषादः परिशयः पूरयते वा हरयित्यंतरित्यंतरपुरुषमभिप्रेत्य ॥
यस्मात्परं नापरमस्ति किंचिद्यस्मान्नाणीयोन ज्यायोस्तिकश्चित् ॥ वृक्ष इव स्तब्धो दिवि
तिष्ठत्येकस्तेन दंपूषं पुरुषेण सर्वमित्यपि निगमो भवति निश्चित इति कषे वितिचक इड
तिश्चगतो भाष्यते इति तिगति कुत्सन कडातीति इति कुत्सन चिकडाति कडातीति स
तो नर्थको न्यासस्तदस्मिन्नस्तीति विश्वकडः कल्याणवर्णरूपः कल्याणवर्णस्यैवास्य

१०

तुर्पंकल्याणं कमनीयं भवति वृणो वृणोते तु पुरोचतेरेवं तद्विसमासानिर्ब्रूयान्नेकपदानि
निर्ब्रूयान्नावैय्याकरणा यनानुपसन्नायानिदं विदेवानित्यह्यविज्ञातु विज्ञाने सृयोपस
न्नाय तु निर्ब्रूयाद्येवाकं विज्ञातुस्यान्मेधाविनेतपस्विनेवा ॥३॥ विद्याहवै ब्राह्मणमाज
गामगोपायमोशेवधिष्टेहमस्मि ॥ असूयकायानृजवेयतानमाब्रूयावीर्यवतीतेथास्या ॥
यआतृणत्पवितथेन कणाविदुःखं कुर्वन्मृतं संप्रयच्छन् ॥ तं मन्येत पितरं मातरं च तस्मै न
दुष्टेत्कृतमच्चनाह ॥ अध्यापिता ये गुरुनाद्रियंते विप्रावाचामनसा कर्मणा वा ॥ यथैव
तेन गुरोर्भोजनीयास्तथैव तान्मनुना कृत्स्नं तत् ॥ यमेव विद्याः शुचि मप्रमत्तमेधावि
नं ब्रह्मचर्यापपन्नं ॥ यस्तेन दुष्टेत्कृतमच्चनाह तस्मै माब्रूयानिधिपाय ब्रह्मनिति नि
धिः शेवधिरिति ॥४॥ अथातो नृकृमिव्यामोगौ शित्पृथिव्यामनामध्ये यं यदूरग
ता भवति यच्चास्याभूतानि गच्छंति गते वै कुरोनामकरणोथापि पशुनामेह भवत्येतस्मा

देवाथाप्यस्यांतादितेन कृत्स्नवन्निगमान्वंतिगोभिः श्रीणीतमत्सरमिति पयसोमत्सरः सो
मदतेः सृष्टिकर्मणो मत्सर इति लोभनाभाभिमत एतेन धर्मं भवति पयः पिवते वीप्याय
तेर्वाक्षीरक्षरतेर्धर्मे वैरो नामकरणऽ उशीरमिति यथा शुद्धं ह तो अध्यासते गवीत्याधि
षवणचर्मणोऽरुः शमष्टमान्ने भवत्यननायशं भवतीति वाचिर्मचरते वाचिर्दृष्टं भवतीति
वाथापि चर्मचरलेष्माचंगोभिः सन्नधो असि वीकयस्वेति रथस्ततावथापि स्नावच
श्लेष्माचंगोभिः सन्नधापताति प्रसूते ती पुस्ततौ ज्यातिगौरुच्यते गव्या चेत्ताधि
तमथ चेन्न गव्या गमयतीति ॥ ५ ॥ वृक्षे वृक्षे नियतामीमयज्ञौ स्ततो वयः प्रपता
न्यूरुषादः । वृक्षे वृक्षे धनुषि धनुषि वृक्षो ब्रश्चनादुत्वाक्षांतिष्ठतीति वाक्षाक्षियते
निर्वोसकर्मणो नियतामीमयज्ञौः शब्दं करोति मीमयतिः शब्दकर्म ततो ततो वयः
प्रपतंति पुरुषानदनाय विरिति शकुनिनाम वेतेर्गतिकर्मणो थापीषुनामेह भवत्येतस्मा

चै

९१

त्यथाप्युपधा लोपो भवति जगम तुर्जं गुरित्यथाप्युपधा विकारो भवति राजादं डीत्यथापि वर्ण
लोपो भवति तत्वायामीत्यथापि द्विवर्णलोपस्तच्च इत्यथापि विपर्ययो भवति ज्योतिर्यनो
विडुर्वाद्य इत्यथाप्याद्यंत विपर्ययो भवति सोकारज्जः सिकतास्त कित्यथाप्यंत व्याप
तिर्भवति ॥ १ ॥ ओघो मेघो नाधो गाधो वधुर्मध्वित्यथापि वर्णोपजन आस्थहारो भूरुजो
तितद्यत्र स्वस्वरादनंतरा तस्मात्तथा तु भवति तद्विप्रकर्तानां स्थानमिति प्रदिशंति तत्र
सिद्धायामनुपपद्यमानायामितरयोपपादयिषेत्तत्रायेके लुप्यन्तयो भवन्ति तद्यथैत
द्विर्मृदुः पृथुः पृषतः कुणारु मित्यथापि भाषिकेभ्यो धातुभ्यो नैगमाः कृतो भाष्यते दमूनाः
क्षेत्रसाधा इत्यथापि नैगमेभ्यो भाषिका उच्छ्रित मित्यथापि प्रकृतय एवैके पुंस्त्विति
तिकर्मा कंबोजेष्टेव भाष्यते कंबोजाः कंबलभोजाः कमनीयभोजा वा कंबलः कमनीयो
भवति विकारमस्यार्थेषु भाष्यते शव इति दातिर्त्वनार्थे प्राच्येषु दात्रमुदीच्येष्टेवमेकपदानि

प्या २

भाष्यते विवृतय एकेषु

देवादित्योपिगौरुच्यते। उतादः पुरुषेगवि। पर्ववतिभास्वतीत्योपमन्यवोथाप्यस्यैकोरश्मिश्च
द्रुमसंप्रतिदीप्यते। तदेतेनोपेक्षितव्यमादित्यतोस्यदीप्तिर्भवतीतिसुषुम्नः सूर्यरश्मिश्चंद्रमा
गंधर्वइत्यपिनिगमोभवतिसोपिगौरुच्यते॥ अत्राहगोरमन्वतेति। तदुपरिष्ठाद्वारव्यास्या
मः सर्वेपिरश्मयोगावउच्यंते॥ ६॥ तावांवास्तुन्युश्मसिगमध्वेयत्रगावोभूरिशृंगाऽअया
सः। अत्राहतदुरुगायस्यवृद्धः परमंपदमवभातिभूरि। तानिवांवास्तुनिकामयामहे
गमनाययत्रगावोभूरिशृंगावदुःशृंगाभूरीतिबहुनोनामध्वेयंप्रभवतीतिसतः शृंगंश्च
यतेर्वाशृणातेर्वाशम्नातेर्वाशिरणायोद्गतमितिवाशिरसोनिर्गतमितिवायासोयनास्तत्र
तदुरुगायस्यविष्टोर्महागतेः परमंपदंपराह्यस्थमवभातिभूरि। पादः पद्यतेस्तनिधा
नात्पदंपशुपादप्रकृतिः प्रभागपादः प्रभागपादसामान्यादितराणिपदान्येवमन्येषाम
पिस्त्वानांसंदेहाविद्यंतेतानिचेत्समानकर्माणिसमाननिर्वचनानिनानाकर्माविचेन्ना
नानिर्वचनानियथार्थानिर्वक्तव्यानीतिमान्येकविंशतिः। पृथिवीनामध्वेयान्यनुक्ता

तानि तत्रानिर्कृतिर्निरमणादृष्टते कृच्छ्रपत्तिरितरासाष्टिव्यासं दिह्यते तयोर्विभागः
 स्तस्या एषा भवति ॥ ७ ॥ य ई चकार न सोऽस्य वेदयः इदं दर्शहि रूगिन्नुतस्मात् स
 मातुर्यो नापरिवीतोऽतर्बहुप्रजानिर्कृतिमा विवेश ॥ बहुप्रजाः कृच्छ्रमापद्यत इति
 परिब्राजकवर्षकमेति नैरुक्ता य ई चकारेति करोति किरती संदिग्धौ वर्षकर्मणानसोऽस्य
 वेदमध्यमः स एवास्य वेदमध्यमो यो ददर्शादित्योपहितं समातुर्यो नो मातांतरिक्षं
 निर्मयं ते स्मिन्भूतानियो निरंतरिक्षं महानवयवः परिवीतो वायुना खमपीतरो यो नि
 रेतस्मादेव परियुतो भवति बहुप्रजाभूमिमापद्यते वर्षकर्मणा शाकप्राणिः संकल्प
 यां चक्रे सर्वा देवता जानामीति तस्मै देवतोभयलिङ्गाप्रादुर्बभूव तानज्ञतां पप्रच्छ वि
 विदिषाणित्वेति सास्मा एतामृचमादिदेशां मदेव तेति ॥ ८ ॥ अयं स शिंडते ये
 न गौरभीवृता मिमातिमायुध्वसनावधिष्ठिता ॥ सा चितिभिर्निहिचकारमर्त्यं विद्य

नि० पू०

१३

नभिषेचयान्चक्र देवापिस्तपः प्रतिपेदेततः शंतमोराज्ये द्वादशवर्षाणि देवो नववर्षं तमू
चुर्वाह्यणा अधर्मस्त्वया चरितो ज्येष्ठं आतरं मंतरित्याभिषेचितं तस्मात्तदेवो नववर्षं
तोति सशंतनुर्देवापि शिशिराज्ये न तु मुवाच देवापिः पुरोहितस्तेसानियानिजा
निचत्वेति तस्यैतद्वर्षकामस्तुक्तं तस्यैषा भवति ॥१०॥ आर्षिषेणो होत्रमृषिर्निषी
दन्देवापि देवस्तु मतिं चिकित्वा ॥ स उत्तरस्मादधरं समुद्रं मपो दिव्या असृजद्वय
अभिः आर्षिषेण ऋषिषेणस्य पुत्र इषितसेनस्येति वासेनासे श्वरासमानगति
र्वापुत्रः पुरुत्रायते निपरणाद्वा पुनर्न करणीत तस्त्रायत इति वा होत्रमृषिर्निषीदं
नृषिर्दर्शनात्कृतो मां ददर्शत्यौपमन्यवस्तद्यदेनांस्तपस्यमानान्ब्रह्मस्वयं च न्या
नर्षतः ऋषयो भवन्तदृषीणां मृषित्वमिति विज्ञायते देवापि देवानां माप्यास्त
त्याच प्रदानेन च देवस्तु मतिं देवानां कल्याणी मतिं चिकित्वा श्वेतनावान् ॥ सऽउ

१३

त्तरस्मादधरं समुद्रं ॥ उत्तरः उड्गततरो भवत्यधरो धोरो धोन धावतीत्युर्ध्वगतिः
प्रतिषिद्धा तस्योत्तरा न्यस्येति निर्वचनाय ॥११॥ यद्देवापिः शंतनवे पुरोहितो होत्राय
वृतः कृपयन्मयी दीधेत् ॥ देवश्रुतं वृष्टिर्वनिं राराणो बृहस्पतिर्वाचमस्मा अयच्छत् ॥
शंतनुः शंतनोस्त्विति वाशमस्मेतन्वा अस्त्विति वा पुरोहितः पुरेणंदधति होत्राय वृ
तः कृपायमाणो न्वध्याय देवश्रुतं देवा एनं शृण्वन्ति वृष्टिर्वनिं वृष्टिया चिन्नं राराणो
रातिरभ्यस्तो बृहस्पतिर्ब्रह्मासीत्सोस्मे वाचमयच्छद्बृहद्ब्रह्म व्याख्यात ॥१२॥ सा
धारणान्युत्तराणि षड्विंशदित्येव स्य च यानि त्वस्य प्राधान्येने परिष्ठातानि
व्याख्यास्याम आदित्यः कस्मादादत्ते रसानादत्ते भासं ज्योतिषामादीप्तो भा
सेति वादितेः पुत्र इवाल्पप्रयोगं त्वस्मेतदा न्याच न्यान्नाये सूक्तं भावसूर्यमा
दितेयमदितेः पुत्रमेव मन्यासामपि देवतानां मादित्यप्रवादाः स्तुतयो भवन्ति तद्य

धेतन्मित्रस्य वरुणस्यार्यमोक्षस्य भगस्यो सस्येत्यथापि मित्रवरुणयोः ॥ आदि
 त्यादा नुननस्यतीदनपती ॥ अथापि मित्रस्यैकस्य ॥ प्रसमित्रमर्तो अस्तु प्रयस्वान्य
 स्त आदित्य शिक्षति व्रतेनेत्यापि निगमो भवत्यथापि वरुणस्यैकस्य ॥ अथावय
 मादित्यव्रतेतव ॥ व्रतमिति कर्मनामनिवृत्तिकर्मवारयतीति सत इदमपीतरद्वत
 मेतस्मादेव वृणोतीति सतोन्मपि व्रतमुच्यते यथा वृणोति शरीरं ॥ १३ ॥ स्वरादि
 त्यो भवति सुऽअरणः सुईरणः स्वृतेरसात्स्वृतो भास ज्योतिषोऽस्वृतो भासेति
 वेतेन द्यौर्वाख्याता एश्चिरादित्यो भवति प्राश्रुत एनं वर्ण इति नैरुक्ताः संस्पृष्टार
 सत्संस्पृष्टा भास ज्योतिषां संस्पृष्टा भासेति वाथ द्यौः संस्पृष्टा ज्योतिर्भिः पुण्यक
 द्विश्च ॥ नाक आदित्यो भवति नेतारसानो नेता भासा ज्योतिषां प्रयोथ द्यौः कमि
 तिसुखनाम तत्प्रतिषिध्य प्रतिषिध्येत नवा अमुं लोकं जग्मुषे किंच नाकं नवा

द्रवन्ती प्रतिवव्रिमाहत् ॥ अयं स शब्दाय ते येन गौरमिप्रवृत्ता मिमाति मायुं शब्दं करोति
 मायुमिवादित्यमिति वा वागेष्वा माध्यमिका ध्वंसने मेघे धिश्चिता सा चितिभिः कम
 भिः नश्चैर्निकरोति मर्त्यं विद्यद्भवंती प्रत्यह ते वव्रिं वव्रिरिति चूपनाम वृणोतीति स
 तो वर्षेण प्रच्छाद्येथिवी तत्पुनरादत्ते ॥ १४ ॥ हिरण्यनामान्युत्तराणि पिचदश हिरण्येक
 स्माद्विपत आयम्यमानमिति वा क्रियते जनाज्जनमिति वा हितरमणं भवतीति वा ह
 दयमरणं भवतीति वा हर्यते वा स्यात्प्रिप्सा कर्मणोति रिक्षनामान्युत्तराणि षोडशां
 रिक्षकस्मादंतराक्षां तं भवत्यंतरे मे इति वा शरीरे धृत रक्षयमिति वा तत्र समुद्र इत्येत
 साथिवेन समुद्रेण सदिद्यते समुद्रः कस्मात्समुद्रवत्यस्मादापः समभिद्रवत्येनमा
 पः संमोदते स्मिन्भूतानि समुद्रको नवति समुद्रतीति वा तयोर्विभागस्तत्रेति हा
 समान्वक्षते देवापिश्चाष्टिषेणः शंतनुश्चकौरव्यो भातरो बभूवतुः स शंतनुः कनीया

अमुं लोकं जग्मुषे किंच नाकं न वा अमुं लोकं गतवतो किंच नासुरवं पुण्यकृतोत्येव तत्रा
च्छंति गौरादित्यो भवति गमयति रसानाद्यंत रिक्षेथ द्यौ र्यस्यैथिव्या अधिहरं गता
भवति यच्चास्यां ज्योतीषि गच्छंति विष्टत्वादित्यो भवत्या विष्टारसाना विष्टोभा संज्यो
तिषामा विष्टोभा सेति वाथ द्यौरा विष्टा ज्योतिर्भिः पुण्यकृद्भिश्च न न आदित्यो भ
वति नेता रसानां नेता भासां ज्योतिषां प्रणयोपि वा भ न एव स्याद्विपरीतो न न भाती
ति वै ते न द्यौ र्व्याख्याता ॥ १४ ॥ रश्मिनामान्युत्तराणि पंचदश रश्मिर्यमन त्रिषामा
दितः साधारणानि पंचाश्वरश्मिभिर्दिङ्गमान्युत्तराण्यष्टौ दिशः कस्माद्दिशते रा
सदनादपि वाभ्यशनात्तत्र काष्ठा इत्येतदनेकस्यापि सत्वस्य नाम भवति काष्ठा दि
शो भवन्ति कात्वा स्थिता भवन्ति काष्ठा उपदिशो भवन्तीतरे तरे कात्वा स्थिता भवन्त्य
दित्योपि काष्ठोच्यते कात्वा स्थितो भवत्याज्यतोपि काष्ठोच्यते कात्वा स्थितो भव

नि० सू०

१५

त्यापोपिकाष्ठा उच्यंते क्रीत्वा स्थिता भवन्तीति स्थावराणां ॥१५॥ अतिष्ठन्तीनामनिवेश
नानां काष्ठानां मध्ये निहितं शरीरं वृत्रस्य निष्पन्नं विवरं त्यापो दीर्घं तम आशयदिदं शत्रुः
अतिष्ठन्तीनामनिवेशानानामित्यस्थावराणां काष्ठानां मध्ये निहितं शरीरं मेघः शरीरं
शरीरं स्थाप्यतेः शम्नाते वा वृत्रस्य निष्पन्नं निर्माणं विवरं तिविजानं त्याप इति दीर्घं दाघते
स्तमस्तनो ते राशय दाशे ते रिदं शत्रुरिदं स्य शमयिता वा शातयिता वा तस्मादिदं श
त्रुस्तत्को वृत्रो मेघ इति नैरुक्ता स्त्वाष्टो सुर इत्येति हासिका अच ज्योतिषश्चामि श्री
नात कर्मणो वर्ष कर्म जायते तत्रोपमाथेन युल्यवणानित्यहि वतुरवलुमंत्रवर्णा ब्रा
ह्मणा वा दाश्च विवृह्या शरीरस्य स्त्रोतांसि निवारयां चकार तस्मिन् हते प्रसस्यं दि
र आपस्तदभिवादिन्येषा भवति ॥१६॥ दासपत्नी रहि गोपा अतिष्ठा निरुद्धा आपः
पणिने वगावः ॥ अपां बिलमपि हितं यदासी हृत्रं जघन्वाऽपतद्वार ॥ दासपत्नी

यां

१५

नि० पू०

१६

थाप्रसूतासवितुः सवायुः एवारात्र्युषसेयोनिमारेक इदं श्रेष्ठं ज्योतिषां ज्योतिरागि
त्रप्रकेतनं प्रज्ञाततममप्रजनिष्टविष्टततमयथाप्रसूतासवितुः सवायरात्रिरादि
त्यस्यैवारात्र्युषसेयोनिमरिचत्तुषानं स्त्रीयोनिरभियुतनांगभस्तस्या एषा पराभव
ति ॥ १९॥ रुशद्वत्सुरुशती श्वेत्यागादोरेगु कृष्णसदनान्यस्याः ॥ समानबंधुः
अमृते अनूचीद्यावावर्णचरत आमिनाने ॥ रुशद्वत्सासूर्यवत्सुरुशदिति वर्णना
मरोचते ज्वलतिकर्मणः सूर्यमस्यावत्समाह साहचर्या इसहरणाद्वारुशती श्वेत्या
गात्र ॥ श्वेत्या श्वेततेर रिचत्तुषासदनान्यस्याः ॥ कृष्णवर्णारिचत्तुषासदनान्यस्याः
कृष्णवर्णाथैने संस्तौति समानबंधु समनबंधने अमृते अमरणधर्माणावनूचीः
अनूच्या वितीतरेतरमभिप्रेत्यद्यावावर्णचरत स्ते एवद्यावौद्योननादपिवाद्यावा
चरतस्तयासहचरत इति स्यादामिनाने अमिनाने अन्योन्यस्याध्यात्मकुर्वणे अ

१६

हर्नामान्युत्तराणि द्वादशाहः कस्माउपाहरंत्यास्मि कर्माणि तस्येषानि पातो भवति
वैश्वानरीयायामृचि ॥ २०॥ अहश्च कृष्णमहरर्जनं च विवर्तेते रजसावेद्याभिः वै
श्वानरो जायमानेन राजावातिरज्योतिषा मिस्तमांसि ॥ अहश्च कृष्णरात्रिः शक्वा
चाहरर्जनं विवर्तेते रजसावेद्याभिः वेदितव्याभिः प्रद्योतिर्नैवैश्वानरो जायमा
न इवाद्यन्नादित्यः सर्वेषां ज्योतिषां राजावाहन्नग्निज्योतिषा तमांसि मेधना
मान्युत्तराणि त्रिंशन्मेधः कस्मान्मेहतीति सत आउपर उपल इत्येताभ्यां साधा
रणानि पर्वतनामभिरुपर उपलो मेधो भवत्युपरमेतेस्मिन्नब्राह्मणपरता आप इ
तिवर्तेषामेषा भवति ॥ २१॥ देवानामाने प्रथमाऽअतिष्ठन्कृतत्रादेषामुपराउद
यान् ॥ त्रयस्तपानिष्टयित्री मनुपाद्वाब्रूकं वहतः पुरीषः ॥ देवानां निर्माणे प्रथमाऽ
अतिष्ठन्माध्यमका देवगणाः प्रथम इति मुख्यनाम प्रतमो भवति कृतत्रादेषां त्रिंशत्

नि०पृ०

७७

विकर्तनमेघानां विकर्तनेन मेघानामुदकं जायते । त्रयस्तपंति पृथिवीमनूपाः । पर्जन्यो वा
युरादित्यः शशो ह्यवर्षे रोषधीः पाचयन्त्यनूपा अनुवपंति लोकान्स्वेनस्वेन कर्मणा
यमपीतरो नृप एतस्माद्देवानृप्यत उदकेनापि वान्नाविति स्याद्यथा प्रागिति तस्य
नृप इति स्याद्यथा प्राचीनमिति ॥ द्वाष्टृबृकवहतुः पुरीषा वाय्वादित्या उदकं बृह
कमित्कदकनाम ब्रवीते वा शह्व कर्मणो भ्राते वा पुरीषं पृणातेः पूरयते वा ॥ २२ ॥
वाङ्मामान्युत्तराणि सप्त पञ्चाशद्वा कस्माद्देवैस्तत्र सरस्वतीत्येतस्य नदीवदेवता
वच्चानिगमा भवति तद्यदेवतावदुपरिष्ठात्तद्यास्यास्यामायेतन्नदीवत् ॥ २३ ॥ इयं
शुष्मामिविस्मरवा इवारुजत्सानुगिरीणां तविषेभिर्मुर्मिभिः । परावतघ्नीमवसेसुवृत्ति
भिः सरस्वतीमा विवासमधीतिभिः । इयं शुष्मैः शोषणैः शुष्ममिति वक्तुनामशो
षयतीति सतो विस् विस्पतेर्भेदनकर्मणो दृष्टिकर्मणो वासानुसमुद्भितं भवति ॥

१७

दासाधिपत्योदासोदस्यते रूपदासयतिकर्माणपहिगोपाः अतिष्ठन्महिनायुष्मा अ
हिरयनोदेत्येतरेक्षेयमपीतरो हिरेतस्माद्देवनिर्द्रुसितोपसर्ग आहंतीति । निरु
द्वा आपः पणिनेवगावः । पणिर्वणिर्भवति पणिः पुणनाह्णिकपण्यन्नेनेक्ति । अपा
बिलमपिहितं यदासीत् । बिलं भरं भवति बिभर्ते वृत्रं जघ्निवानपववार । तद्वृत्रो वृ
णोते वा विवर्तते वा विवर्धते वा यद्वृत्रो तद्वृत्रस्य वृत्रत्वमिति विज्ञायते यद्वर्तते तद्वृ
त्रस्य वृत्रत्वमिति विज्ञायते यद्वर्धते तद्वृत्रस्य वृत्रत्वमिति विज्ञायते ॥ १७ ॥ रा
त्रिनामान्युत्तराणि त्रयोविंशतीरात्रिः कस्मात्प्रमयति भूतानि नक्तं चारीण्युप
रमयतीतराणि अवीकरोति रात्रे वा स्याद्दानकर्मणः प्रदीयते स्यामवश्यायुतिषो
नामान्युत्तराणि षोडशोषाः कस्मादुद्धृतीति सत्यरात्रेरपरः कालस्तस्या एषा भ
वति ॥ १८ ॥ इदं श्रेष्ठं ज्योतिषा ज्योतिरागाच्चित्रः प्रकेतोऽअजनिष्टविभ्या ॥ य

समुन्नुन्नमिति वामहस्त्रिर्मभिः पारावतश्री पारावारघातिनी पारंपरं भवत्यवामव
रमवन्ताय सुप्रवृत्ताभिः शोभनाभिः रक्ततिभिः सरस्वती नदीकर्मभिः परिचरे मेदक
नामान्युत्तराण्येकशतमुदकं कस्मादुनती तिस्रो नदीनामान्युत्तराणि सप्तत्रिंशन्नु
द्यः कस्मान्नदना इमान्वंति शब्दवत्या विडु कमासान् नै धटुकं वृत्तमाश्चर्यमिव प्राधान्ये
न तन्नेति हासमाचक्षते विश्वामित्रऋषिः सदासः पैजवनस्य पुरोहितो बभूव विश्वा
मित्रः सर्वमित्रः सर्वसंस्तरं सुदाः कल्याणदानः पैजवनः पिजवनस्य पुत्रः पिजवनः
पुनस्पर्धनीयजवो वामिश्रीभावगतिर्वसिवित्तं गृहीत्वा विपाटुच्छुतुद्रोः संभेदमाय
यावनुययुरितरे स विश्वामित्रो नदीस्तथावगाथा भवते त्यपि द्विवदपि विडुवत्तद्य
द्विवदुपरिष्टाद्वारव्यास्यामोथैतद्विडुवत् ॥ २४ ॥ रमध्वमेव च से सोम्याय क्रताव
रीरुपमुदूर्तमेवैः प्रसिंधुमच्छावृहती मनीषा विस्फरद्देवु शिकस्य स्तुतुः ॥ उपरमध्वमे

नि०पृ०
१८

वचसे सोम्याय सोमसं पादिन क्रतावरी क्रतवत्यत्रस्तमित्यदकनाम प्रत्युतं भवति सु
दुर्तमेवैरयनैरवनेव सिद्धुतो मुहु क्रतु क्रतुरतेर्गति कर्मणो मुहुर्मृद इव काळो यावदभ
क्षणं चेत्यनीक्षणमभिक्षणं भवति क्षणः क्षणोतेः प्रक्षुप्तः काळः कालः कालयते गति
कर्मणः प्राविध्यामि सिंधुं बृहत्या महत्या मनीषया मनस इषया स्तुत्या प्रज्ञया
वावनाय कुशिकस्य सूनुः कुशिको राजा बभूव क्रोशतेः शब्द कर्मणः क्रंशते वास्या
त्प्रकाशयति कर्मणः साधु वि क्रोशयितार्थनामिति वानद्यः प्रत्युचुः ॥ २५ ॥ इन्द्रोऽ
अस्माङ् अरदद्वज्र बाहुरपाहन्वृत्रं परिधि नदीनां ॥ देवो नयत्स विता सुपाणिः स्तस्य
वयं प्रसवेयामऽ उवर्षः ॥ इन्द्रोऽ अस्मान्नरदद्वज्र बाहुरदितिः खनति कर्मापाहन्वृत्रं
परिधि नदीनामिति व्याख्यात देवो नयत्स विता सुपाणिः कल्याणपाणिः पाणिः पूणा
यतेः पूजा कर्मणः प्रगृह्य पाणी देवान् पूजयति । तस्य वयं प्रसवेयामऽ उवर्षः । उर्व्युऽ

१८

नि. पू०

१०

पिकक्षआसनीतिव्याख्यातं कतुं दधिकाः कर्मवाप्रज्ञां वा। अनुसंतवीत्वत्। तनो
तेः पूर्व्याप्रकृत्या नियमः पथामंकासिपथां कुरितलानिपथाः पततेर्वापद्यतेर्वापि
थतेर्वाकोचतेपरापनी फणतेश्चर्करीतवृत्तं दशोत्तराण्यादिष्टोपयोजनानीत्याचक्ष
तेसाहचर्यज्ञानायञ्चलतिकर्माणुत्तरेधातवएकादशतावत्येवोत्तराणिञ्चलता
नामधेयानिनामधेयानि॥२०॥ ॥अथनिर्वचनमोघोराज्ञोविद्याहवाअथा
नोनुक्रमिष्यामोवृक्षेवृक्षेतावांवास्तुनियईचकारायंसशिङ्गैरिष्यनामान्याधि
षेणोयद्वेवापिःसाधारणानिस्वरादित्योरशिमांमान्यतिष्ठंतीनांदासपत्निरात्रि
नामानादिश्रेष्ठरुशद्वत्साहच्यकृच्छदेवानांमानेवाङ्नामानांयशस्मेभीरमध्वं
मईद्रोऽअस्मानातेकारोउतस्यवाज्यष्टाविंशतिः॥२१॥ इतिनिरुक्त
पूर्वपदेद्वितीयोध्ययः॥३॥ ॥३॥ ॥३॥ ॥३॥ ॥३॥

१०

ॐ३॥ कर्मनामान्युत्तराणिषड्विंशतिः कर्मकस्माक्रियतइतिसतोपत्यमानान्युत्त
राणिपंचदशापत्यंकस्मादपततेभवतिनानेनपततीतिवातद्यथाजनयितुःप्रजे
वमथयेक्त्वाउदाहरिष्यामः॥१॥ परिषद्व्यहरणस्यरेक्कोनित्यस्यरायःपतय
स्याम॥ नशेषोऽअग्नेअन्यजातमस्त्यचेतानस्यमापथोविदुक्षः॥ परिहर्तव्यहि
नोपस्तर्तव्यमरणस्यरेक्कोरणोपाणोभवतिरेक्काइतिधननामरिच्यतेप्रयतो
नित्यस्यरायःपतयस्यामपित्र्यस्येवधनस्य॥ नशेषोऽअग्नेअन्यजातमस्ति॥ शे
षइत्यपत्यनामशिष्यतेप्रयतोचेतयमानस्यतत्प्रमत्तस्यभवतिमानःपथोवि
दुपइतितस्योत्तराभूयसेनिर्वचनाय॥२॥ नहियभायारणःसुशेवान्योदयो
मनसामंतवत्॥ अधाचिदेकःपुनरित्सएत्यानेवाज्यभीषाकेतुनव्यःनहियहीत
व्यारणःसुमुखतमोऽन्योदयोमनसापिनमतव्याममायंपुत्रइत्यथसः॥३॥

नि.प्र.
२०

पुनरेवतदेतियत आगतो भवत्यो कइति निवासनामोच्यत एतु नो वा जीवे जनवान् मि
षहमाणः सपत्नान्नवजातः स एव पुत्र इत्यथेतां दुहितृदायाद्य उदाहरति पुत्रदाया
द्य इत्येके ॥ २॥ शासद्वा द्विर्दुहितुर्नस्य गा द्विर्द्वान्नस्य दी धितिः सपर्यन्तं ॥ पिता यत्र दु
हितुः सकृन्मृजन्तं स शम्भेन मनसा दधन्वे । प्रशास्ति वो दासेतानि कर्मणे दुहितुः पुत्रभाव
दुहिता दुहितृद्वै हितादौ गेव निप्रारमुपागमदौ हित्रं पौत्रमिति विद्वान्प्रजननयज्ञ
स्यैतत्सोर्वांगादंगात्संभूतस्य हृदयादधिजातस्य मातरि प्रत्युत्तस्य विधानं पूजयन्
विशेषेण मिथुनाः पुत्रादायादा इति तदेतद्वक्तृश्लोकाभ्यामुक्तं । अंगादंगात्संभवसि
हृदयादधिजायसे ॥ आत्मा वै पुत्रनामा मिसजीवशब्दः शतमित्यविशेषेण पुत्रा
णां दाया भवति धर्मतः मिथुनानां विसर्गादौ मनुः स्वायुर्बुवो ब्रवीत् । न दुहितर इत्य
केतस्मात्पुमां दायादौ दायादास्त्रीति विज्ञायते तस्मात्स्त्रियं जातां परास्यति न पुमां

२०

र्जातेर्दृणोते रित्यौर्णवा भः प्रत्यारव्यायांततः आशुश्रुवुः ॥ २६ ॥ अते कारोश्च
णवामावचांसिययाथ दूरादनसारथेन ॥ नितेनं सैपीयानेव योषामर्यायेव कन्या
शश्वचैते । आश्वेणवामते कारोवचनानियाहि दूरादनसाचरथेन च निनमामते पा
ययमानेव योषा पुत्रं मर्यायेव कन्या परिष्वजनाय निनमा इति वास्वनामान्युत्तराणि
षड्विंशतिस्तैषां मष्टानुत्तराणि बहुवदश्चः कस्मादश्रुते ध्वानं महाशनो भवतीति
वातत्रदधिका इत्येतद्वधकानतीति वादधकं रतीति वादधका कारी भवतीति वा
तस्याश्ववदेवतावच्च निगमामवातेतद्यदेवतद्यदेवदुपरिष्ठात्तद्वारव्यास्यामेषि
तदश्ववत् ॥ २७ ॥ उतस्यवाजी क्षिपाणि तुरण्यतिग्रीवायां बध्ना अधिकक्ष आसामि
क्रतुं दधिका अनुसंत वीत्वत्पथामं कां स्यन्वापनीकणात् ॥ अपिसवाजीवेजन
वान्क्षेपणमनुत्तमि श्रुते ध्वानं ग्रीवायां बध्ना ग्रीवा गिरते वीगृणाते वा गृह्णाते वा

समितिचस्त्रीणां दानविक्रया तिसर्गा विद्येतेन पुंसः पुंसोपीत्येके शौनः शौपेदर्शनात् ।
अभ्रातृमतीवा इत्यपरं । अमूर्यायेति जामयः सर्वालोहितवाससः । अभ्रातर इव यो
पास्तिष्ठेति हतवर्त्मनः । अभ्रातृका इव यो पास्तिष्ठेति संतानकर्मणे पिंडदानाय हतव
र्त्मनि इत्यभ्रातृकाया अनिर्वाहोऽपि भिकस्तस्योत्तराभूयसे निर्वचनाय ॥ ४ ॥ अ
भ्राते वपुः स एति प्रतीत्वी गतारुगि वसनये धनानां । जाये वपत्य उशती सुवासा उषा
हस्त्रे वनिरिणीति अप्सः ॥ अभ्रातृके वपुंसः पितृनेत्यभिमुखी संतानकर्मणे पिंड
दानाय न पतिंगतारो हिणी वधनलाभाय दाक्षिणाजी गतः सभास्त्राणुगृणातेः
सत्यसंगरो भवति तंतत्रया पुत्राया पति कासारो हतितांतत्राक्षैराध्रंति सारिक्थं
लूनतश्मशानसंचयो पिगर्त उच्यते गुरतेरपगृषो भवति श्मशानं श्मशयनं श्मशरी
रं शरीरं शृणातेः शम्नाते वा श्मश्रुलोमश्मनि श्रितं भवति लोमलुनाते वा लीयते वा

नि० पू
२९

नोपरस्याविः कुर्याद्युपरस्याविः कुर्याद्गतेषां स्यात्प्रमायुको यजमान इत्यपि निगमो
भवति रथोपि गार्त उच्यते गृणाते रक्तं किं कर्मणः रक्तं ततमयानं। अगरो हथो वरुणमि
त्रगर्तमित्यपि निगमो भवति जायेव पत्ये कामयमाना सुवासा क्रतु कालेष्टुषा हस
नैव दंतान्विवृणुते दृषाणीति च तस्व उपमाना भ्रात्री सुपयच्छे ततो कं ह्यस्य तद्भव
तीत्यभ्रातृकाया उपयमन प्रतिषेधः प्रत्यक्षः पितुश्च पुत्रभावः पितायत्र दुहितु
रप्रत्नायारितः सैकं प्रार्जयति संदधात्यात्मानं संगमेन मनसेत्यथैताजाम्यारि
कं प्रतिषेध उदाहरंति ज्येष्ठं पुत्रिकाया इत्येकै॥ ५॥ नजामयेतान्वोरि क्छमा
क्कारगर्भं सनितुर्निधानं। यदीमातरो जनेन यंत वद्विमन्यः कतो सुकृतो रन्यत्रे
धन॥ नजामये भगिन्ये जा मिरन्ये स्याज्जनयंति जा मपत्यं जमते वरिष्यादिति क
र्मणो निर्गमन प्राया भवति तान्व आत्मजः पुत्रोरि क्छमा रि चत्पादा च कारेना

२९

नि० पू०

२२

कणमितिवा। पंचजनाममहोत्रं ऊषध्वं। गंधर्वाः पितरो देवा अस्मरारक्षांसीत्येके चऽ
त्वारो वर्णाः निषादः पंचम इत्योपमन्यवो निषादः कस्मान्निषदनो भवति निषण्णा
मस्मिन्पावकमिति नैरुक्ताः। यत्पंचजन्यया विशा। पंचजनी नया विशापंचपृक्तासं
ख्यास्त्री पुंनपुंसकेष्वविशिष्टा बाहुनामान्युत्तराणि द्वादश बाहुकस्मात्प्रबाधत आ
भ्यां कर्माण्यंगुलिनामान्युत्तराणि द्वाविंशतिरंगुलयः कस्माद्ग्रगामिन्यो भवन्ती
तिवाग्रगालिन्यो भवन्तीतिवापिवाग्रगारिण्यो भवन्तीतिवाग्रसारिण्यो भवन्तीतिवा
कना भवन्तीतिवा जना भवन्तीतिवापिवाभ्यचना देवस्य स्तासामेषा भवेति दिशाव
निभ्यो दशकक्ष्येभ्यो दशयोक्तेभ्यो दशयो जनेभ्यः। दशाभीशुभ्योऽर्चता जरेभ्यो
दशधुरोदशयुक्तावह इन्द्रः। अवनयोऽंगुल्यो भवत्युर्वतिकर्माणिकुक्ष्याः प्रकाशयति
कर्माणियोक्ताणियो जनानीतिव्याख्यातमभीशोभ्यश्चुवते कर्माणि। दशधुरोदश

२२

युक्तावह इन्द्रः। धूर्ध्वतेर्वधकर्मण इयमपीराधूरे तस्मादेव विहंति वहंधारयते वीकां
तिकर्माण उत्तरेधातवेष्टा दशानामान्युत्तराण्यष्टाविंशतिरन्तं कस्मादानतं भू
तेभ्योत्तेर्वतिकर्माण उत्तरेधातवो दशबलनामान्युत्तराण्यष्टाविंशतिर्वलं कस्मा
द्वलं भवंति विभर्ते धननामान्युत्तराण्यष्टाविंशतिरेव धनं कस्माद्विनोतीति स
तो गोनामान्युत्तराणि नवकुक्ष्यतिकर्माण उत्तरेधातवो दशक्रोधनामान्युत्तराण्ये
कादशगतिकर्माण उत्तरेधातवो द्वाविंशतिं क्षिप्रनामान्युत्तराणि षड्विंशतिः क्षिप्रं
कस्मात्संक्षिप्तो विकर्षातिकानामान्युत्तराण्येकादशांतिकं कस्मादानं तं भवति
संग्रामनामान्युत्तराणि षड्चत्वारिंशत् संग्रामः कस्मात्संगमना द्वा सगरणा द्वा
संगतौ ग्रामाविति वातत्रवल इत्येतस्य निगमा भवति॥ ६॥ अनी ३ दमेकमेकोऽ
अस्मिन्निष्ठा कभी द्वा किमुत्रयः करंति। खलनपषां प्रतिहन्मिभूरि किंमानिदंति

नि० पू०

२३

नियुतं ४

शत्रवो निन्दाः। अतिभवामीदमेकमेकोऽस्मिनिः प्रहमाणः सपत्नानभिभवामिहो किं
मानयः कुर्वत्येकइता संख्याहो दुततरा संख्यात्रयस्तीर्णतमा संख्या चत्वारश्चलिततमा
संख्याष्टावश्रोतेर्नववननीयानावा दशदस्ता दृष्टार्थावा विंशतिर्द्विदशतः शतं दशश दश
तः सहस्रं सहस्रदयुतं प्रयुतं तत्र दभ्यस्तमंबुदो मेघो भवत्यरणमंबुतदो बुदो बुमद्रातीति
वांबुमद्रवतीति वासयथामहान्बहुर्भवति वर्षस्तदिवा बुदं खलेन पर्वान्प्रतिहन्मिभू
रि। खल इव वर्षान्प्रतिहन्मिभूरि खल इति संग्रामनाम खलते वस्त्रवलेन वीर्यमपीत
रः खल एतस्मादेव समास्कन्तो भवति। किं मानिदंति शत्रवो निन्दाः॥ यइ इने विविडुं
द्राह्यहमस्म्यनिन्दा इतर इति वा व्याप्तिकर्माणि उत्तरेधा वदो दशतत्रेह नामनी आ
क्षाण आश्रुवान आपान आश्रुवानो वधकर्माणि उत्तरेधा तवस्त्रयस्त्रिंशत्त्रिविधा
तइत्येतद्विधातयतइति वा विधातयेति वा। आरवंडल प्रहृत्यसे। आरवंडयितः खंड

२३

गर्भनिधानी सन्निवृत्तिस्तथा हस्ययदि हमातरो जनयंतव द्विं पुत्रमव द्विं चत्त्रियम
न्यतरः संतानकर्ता भवति पुमान्द्रायादो न्यतरो र्धमित्वा जातिः प्रदीयते परस्मै॥ ६॥
मनुष्यनामान्युत्तराणि पंचविंशतिर्ननुष्ट्याः कस्मान्मत्वा कर्माणि सीव्यंति मनुष्य
मानेन सृष्टामनस्यतिः पुनर्मनस्वी भवेमनोरपत्यं मनुषो वा तत्र पंचजना इत्येत
स्य निगमा भवति॥ ७॥ तदद्यवाचः प्रथमं मंसीययेनासुराः अग्निदेवाः असा
म। उर्जादिः उत्तय जियासः पंचजनाममहोत्रं ऊषध्वं॥ तदद्यवाचः परमं मंसी
ययेनासुरानभिभवामदेवा असुराः असुरताः स्थाने ध्वस्ताः स्थाने न्यइति वापि
वास्तरिति प्राणनामास्तः शरीरं भवति तेन तद्वतः सौदेवानसृजत तत्सुराणां स
रत्वं मसोरसुरानसृजत तदसुराणां नामसुरत्वमिति विज्ञायते। उर्जादिः उत्त
य जियासः। अन्नादाश्च यजियाश्चोर्गित्यन्तनामोर्जायतीति सतः पक्षसु प्रह

वि१

खंडयतेः स्तैदित्यंतिकवधयोः संस्पृष्टकर्मताडयतीतिसतः ॥१०॥ त्वयावयंसुवृथाब्र
ह्मणस्पतेस्पाहविस्तमनुष्याददीमहि । यानोदूरेतच्छित्तोयाअरातयोभिसंतिजंभया
ताअनमसः । त्वयावयंसुवर्धयित्वाब्रह्मणस्पतेस्पृहणीयानिवस्तुनिमनुष्येभ्यआ
ददीमहि । याश्चनोदूरेतच्छित्तोयाश्चातिकेरातयोदानकमीणोवादानप्रजावाजेभ
यताअनप्रसोप्रइतिदृपनामाप्रोतीतिसतोविद्यत्तडिडूवतीतिशाकपृणिः । सा
त्यवताडयतिदूराच्चदृश्यतेपित्विदमंतिकनामैवाभिप्रेतंस्यादूरेच्चित्तंतच्छित्तिदिवा
तिरोचसे । दूरोपिसन्नंतिकइवसंदृश्यसइतिवज्रनामान्युत्तराण्यष्टादशवज्रः
कस्माद्वर्जयतीतिसतस्तत्रकुत्सइत्येतत्कृतंतेः । ऋषिः कुत्सोभवति कर्तास्तीमा
नामित्यौपमन्यवोत्राप्यस्यवधकर्मैविभवतितत्सरखंडः शुद्धजघानेत्येच्यु
कर्माण्डुउत्तरेधावतश्चत्वारिंश्वरनामान्युत्तराणिचत्वारितत्रेणइत्येतत्समिते

नि. पू.
२४

श्वर्येति वासनितमनेनैश्वर्यमिति वा ॥११॥ यत्रास्तपर्णा अमृतस्य भागमनिमेषं विदधा-
भिस्वरंति ॥ इतो विश्वस्य भुवनस्य गोपाः समाधीरः पाकमत्रा विवेश ॥ यत्र सुपर्णाः सुप-
तना आदित्यरश्मयो मृतस्य भागमुदकस्यानिमिषं तोवेदनेनाभिस्वरंतीति वाभिप्रयं-
तीति वेश्वरः सर्वेषां भूतानां गोपायितादित्यः समाधीरः पाकमत्रा विवेशोति धीरो धीमा-
न्याकः पक्तव्यो भवति विपक्वप्रज्ञ आदित्य इत्यपनिषद्गो भवतीत्यधिदैवत अथा-
ध्यात्मं यत्रास्तपर्णाः सुतैर्वनानीन्द्रियाण्यमृतस्य भागं ज्ञानस्यानिमिषं तोवेदने-
नाभिस्वरंतीति वाभिप्रयंतीति वेश्वरः सर्वेषां मिन्द्रियाणां गोपायितात्मा समाधीरः
पाकमत्रा विवेशोति धीरो धीमान्याकः पक्तव्यो भवति विपक्वप्रज्ञ आत्मेत्यात्मगति-
माचष्टे ॥१२॥ बहुनामान्युत्तराणि द्वादश बहु कस्मात्प्रभवतीति सतोऽस्वनामा-
न्युत्तराण्येकादशऽस्वोऽसतेर्महन्नामान्युत्तराणि पंचविंशतिर्महान्कस्मान्माने-

२४
२

नि० पू०

२५

मर्ष

मुपमिमीतेतस्करस्तत्करो भवति यत्वा कर्मिति नैरुक्ता स्मनो तेर्वा स्यात्संतत कर्मा भवत्येह
रात्र कर्मिवा । शरनाभिर्दशभिरभ्यधीता । अभ्यधीता मित्यधाता ज्यायास्तत्र गुणोभिप्रेतः
॥१४॥ कुहस्विदोषा कुहवस्तोरश्विना कुहामिपित्वं करतः कुहोपतुः कोवांशयुत्राविधवे
वदेवरं नयोषा कृणुते सधस्थ आ । कस्विदात्रो भवथः कदिवाक्काभिप्राप्तिं कुरुतः क्व
सथः कोवांशयने विधवे वदेवरं देवरः कस्माद्वितीयोत्तर उच्यते विविधवा विधातुका भव
ति विधवना द्वा विधावना द्वेति चर्म शिरा अपि वा धव इति मनुष्यनामतद्वियोगाद्विध
वा देवरोदीत्यतिकर्ममियो मनुष्या मरण धर्मयोषायौ तेरा कुरुते सहस्रानेथ निपा
ताः पुरस्तादेव व्याख्याता यथेति कर्मोपमा ॥ यथा वातो यथा वनं यथा समुद्र उज
ति । न्राजंतो अमयो यथा । आत्मा यश्मस्य नश्यति पुरा जीवन्मोयथा । आत्मा
वत्तेर्वा तेर्वा पिवा तद्वस्याद्या वद्व्याप्तिभूत इति । अग्निर्नये न्राजसारुक्मवक्षसः ।

२५

अग्निरिव नये मरुतो न्राजमाना रोचिष्ठरुक्ता न्राजस्वंतोरुक्मवक्षसः ॥१५॥ चतु
रश्विददमाना द्विभीयादानिधातोः । नडुरुक्ताय स्पृहयेत् ॥ चतुरो साधारयत इति त
द्यथा कितवा द्विभीयादेव मेव डुरुक्ता द्विभीयान्न डुरुक्ताय स्पृहयेत् । कदाचिदो इत्या
कार उपसर्गः । पुरस्तादेव व्याख्यातो धातुपुपमाथे दृश्यते । जार आनगे । जार उवमा
दित्योत्र जार उच्यते । रात्रेर्जरयिता स एव भासांतथापि निगमो भवति । स्वसुजरिष्टेणो
तु न इत्यपसस्य स्वसारमाह साहस्य इति सहरणा द्वापि सत्वं मनुष्यजार एवभिप्रे
तस्यास्त्री भगस्तथा स्याद्भजतर्म इति भूतोपमा । मेवो भूतो ३ भियन्तयः । मेवो मिष
तेस्तथा पशुः पश्यते रग्निरिति तृतीयोपमा । हिरण्यवृषः साहिरण्यसदृगपान्नपात्सेडु
हिरण्यवर्णः । हिरण्यवर्णस्येवास्पृष्टपथा इति वातप्रवृत्तथा पूर्वथा विश्वधमथ । प्रलडव
पूर्वडव विश्वडवेमडवत्ययमेततरोमु आदसावस्ततरोस्मादमुथायथासाविति च्या

नि० पू०
२६

ख्यातं वदितिसिद्धोपमा। ब्राह्मणवद्वपलवत्। आत्मणा इव वृषला इवेति वृषलो वृषशीलो
भवति वृषशीलो वा। १६। प्रियमेधवद्विवज्जातवेदो विरूपवत्। अंगिरस्वन्महिप्रत
प्रस्कणवस्य अधीहवं। प्रियमेधः प्रिया अस्पमेधायथैतेषामृषीणामेव प्रस्कणवस्य
शृणुक्त्वा न प्रस्कणवः कण्वस्य पुत्रः कण्वप्रभवो यथा प्राग्रमर्षिषि भृगुसंबध्वं भृगुर्भ
ज्यमानो न देहं गारे घंगिरा अंगारा अंकना अचनना अत्रैव तृतीयं दृष्टं तेत्युचुस्तस्माद
त्रिर्न च इति विखनना द्वैखानसो भरणार्द्रा जोजो विद्वपो नाना नृपो महिप्रतो महाव्र
त इति॥ १७॥ अथ लुप्तोपमान्यथोपि मानि त्याज्यते सिंहो व्याघ्र इति प्रजायां श्वाका
क इति कुत्सायां काक इति शङ्खानु कृतिस्तदिदं शकुनिषु बहुलं न शङ्खानु कृतिर्विद्य
त इत्योपन्यवः काकोपकालयितव्यो भवति तिरिस्तरणा तिलमात्रं चित्र इति वा
कपिं जलः कपिरिव जीर्णः कपिरिव जवत इषास्त्रिगलो वा कमनीयं शङ्खं पिजयति

२६

नान्यान् जहातीति शाकपृष्णिर्महनीयो भवतीति वातत्रववक्षिथ्य विवक्षस इत्येते वक्ते
व विहते वासान्यासाद्दृहनामान्युत्तराणि द्वाविंशतिर्गृहाः कस्माद्गृहंतीति सतां परि
चरणकर्मणि उत्तरेधातवो दशसुखानामान्युत्तराणि विंशतिः सुखं कस्मात्कहितं
स्वेन्यः रवं पुनः स्वनतेनूपनामान्युत्तराणि षोडशानुत्तराणि चतस्रः प्रशस्यनामान्युत्तराणि
दशप्रज्ञानामान्युत्तराण्येकादशसत्यनामान्युत्तराणि षट्सत्यं कस्मात्सत्कृत्यते
सुत्प्रभवं भवतीति वाष्टा उत्तराणि पदानि पश्यति कर्मणि उत्तरेधातवश्चायति प्रवृ
तीनि च नामान्यामिश्राणि नवोत्तराणि पदानि सर्वपदसमान्नायाथात उपमायुदं
तत्सदृशमिति गाग्यस्तदासां कर्मज्यायसावागुणेन प्रख्यातं तमेव कनीयां संवाप्र
ख्यातं वोपमीति प्रापिकनीयसाज्यायां सं॥ १३॥ तन्मृत्यजेव तस्करावनर्गुरशनाभि
र्दशभिरभ्यधीता। तन्मृत्यक्तन्मृत्यक्त्वावनर्ग्विनगाभिनावग्रिमं थनो ब्राह्म तस्कराभ्या

मि

तिवाश्वाशयायीशवतेर्वास्याहुतिकर्मणः श्वसितेर्वासिंहः सहनाद्विसेर्वास्याद्विपरी
तस्यसंपूर्वस्यवाहंतेः साहायहंतीतिवाव्याघ्रोव्याघ्राणाद्यादायहंतीतिवा॥१८॥अ
र्चतिकर्माणउत्तरेधातवश्चितुश्चित्वा रिंशन्मेधाविनामान्युत्तराणिचतुर्विंशतिर्मेधावी
कस्मान्मेधयातद्वान्भवतिर्मेधामतौधीयतेस्तोतृनामान्युत्तराणित्रयोदशस्तोता
स्तवनाद्यज्ञनामान्युत्तराणिपंचदशयज्ञः कस्मात्प्रख्यातंजयतिकर्मेतिनैरुक्ताया
श्चोभवतीतिवायसुरु नोभवतीतिवाबडुकृष्टाजिनउत्थोपमन्यवायज्जथेनंन
येतीतिवर्त्विज्मान्युत्तराण्यष्टावृत्तिकस्मादीरणाऋग्यष्टाभवतीतिशाकपृणिर्ऋ
तुयाजीभवतीतिवायाश्चाकर्माणउत्तरेधातवः सप्तदशदानकर्माणउत्तरेधात
वादशाध्येषणाकर्माणउत्तरेधातवश्चित्वारः सपितिसस्तीतिद्वौस्वपितिकर्माणौ
कूपनामान्युत्तराणिचतुर्दशकूपः कस्मात्कुपानंभवति कुप्यतेर्वास्तेननामान्युत्त

नि० पू०
२७

त
राणि चतुर्दशैव स्तेनः कस्मात्संस्तुयानमस्मिन्पापकमिति नैरुक्ता निपातौ हितना
मधेयान्युत्तराणि षष्ठिनिपातं कस्मान्निर्निर्गते भवति हरनामान्युत्तराणि पंचदश
कस्मादुतं भवति दुरयं वा पुराणनामान्युत्तराणि षट्पुराणं कस्मात्पुराणवं भव
ति नवनामान्युत्तराणि षष्ठे वनं कस्मादानीतं भवति ॥ १९ ॥ द्विंश उत्तराणि नामानि प्र
पित्वे भीक इत्यासन्नस्य प्रपित्वे प्राप्ते भीके न्यक्ते ॥ आपित्वे नः प्रपित्वे तृयमा गहि ॥
अभीके विडुलोक कृदित्यपि निगमौ भवतौ द्भ्रमकर्मकमित्यल्पस्य द्भ्रमं द्भ्रमौ ते
स्तदं भं भवत्यर्भकमवहृतं भवति ॥ उपोषमे परामृशामे द्भ्राणि मन्यथाः ॥
नमो महद्भ्यो नमो अभर्भके वभ्य इत्यपि निगमौ भवतस्तिरः सत इति प्राप्तस्य
तिरस्तीर्णं भवति सतः संसृतं भवति ॥ तिरश्चिदर्थया परि वार्त्तिर्यत्ति ॥
मदाभ्या ॥ पाने वभिदन्तस्तिरक्षस इत्यपि निगमौ भवतस्त्वो ॥

२७

नि० पू०
२८

आरमंतएनं । आत्वारंभनं जित्रयोररभ्येत्यपि निगमो भवत्यारभामहेत्वाजीर्णाद्व
दंडं पिनाकं प्रतिपिनयेनेन कृतिवासाः पिनाकहस्तो वततथ न्वेत्यपि निगमो भवति मे
नाग्रा इति स्त्रीणां स्त्रियस्त्यायतेरपचपणकर्मणो मेनामानयं त्येनाग्रा गच्छत्येनाः । अ
मेनांश्चिद्धं निवतश्च कर्थ । ग्रास्त्वा कृतं तन्नपसो तन्वतेनेत्यपि निगमो भवतः शेषो वैत
स इति पुंस्त्रजननस्य । शेषः शपतेः स्पृशति कर्मणो वैतसो वितस्त भवति । यस्या
मुशेतः प्रहरामशेषं ॥ त्रिः स्ममा क्रुः श्रथयो वैततसेनेत्यपि निगमो भवति येने इत्य
पदेशस्य । अयाते अग्रे समिधा विधेमेति स्त्रियाः । एनावोऽजग्निमिति न पुंसकस्य । ए
नापत्या तन्वसं सृजस्वेति पुंसः । सिषक्तु सचत इति सेवमानस्य । सनः सिषक्तु यस्त
रः । सनः सेवतां यस्तुरः । स्वस्वान स्वस्तये । सेवस्वन स्वस्तये । स्वस्तीत्यविनाशिना
मास्तिरभिपूजितः । स्वस्तीति न्यसतेरजत इति नयवपनयोः । यस्य शुष्मा शोदसी ॥

२८

अभ्यसेतां । रेजते अग्रे पृथिवी मखेन्य इत्यपि निगमो भवतोद्यावा पृथिवी नामधेयान्यु
त्तराणि चतुर्विंशतिस्तयेरेषा भवति ॥ २१ ॥ कतरा पूर्व कतरा परायोः कथाजाते कवयः
को विवेद ॥ विश्वं त्मना विभृतो यद्द्वेनाम विवर्तते अहनी च क्रियेव । कतरा पूर्व कतरा परेन
योः कथं जाते कवयः कर्णे विजानाति सर्वमात्मना विभृतो यद्द्वेनयोः कर्णं विवर्तते च
नेयारहनी अहोरात्रे च क्रयुते इवेति यावा पृथिव्यार्महिमानमाचष्ट आचष्टे ॥ २२ ॥
कर्मनामानि परिषद्यं न हि ग्रन्थशशास्त्रादिक्रान्ते वनजामये मनुष्यनामानि तदद्यदर्श
वनिभ्यो भीदं त्वया वयं यत्रासुपणा बिभुनामानि न नृत्यजेव कुहस्विचतुराश्चिप्रियमे
धवदथ लुतापमान्यर्चति द्विशौरं नः कतरा पूर्वाद्वा विंशतिः ॥ २२ ॥ ॥ इति निरु
क्तेः तृतीयोऽध्यायः २ ॐ एकार्थं मनः कशब्दमित्येतदुक्तं मथयान्यनेकाथान्येकशब्दानि
तान्येतानुक्रमिष्यामो न वगतसंस्काराश्च निगमांस्तदेकपदिकमित्याचक्षते जहाजया

नि० प्र०

२०

नेत्यर्थः ॥ १॥ कोनुमर्याऽभिधितः सरवासरवायमब्रवीत् । जहाको अस्मदीषते । मर्यादिति म
नुष्यनाममर्यादाभिधानं वास्यान्मर्यादा मर्यादा दीयते मर्यादामर्यादिनो विभागे मेथतिरात्रे
शकर्मापापकं जघान कमहं जातु कोऽस्मदीतिः पलायते निधापश्या भवति पन्निधीयते पा
श्यापाशसमूहः पाशः पाशयते विपाशनात् ॥ २॥ वयः सुपर्णा उपसेदुरिदं प्रियमेधा
क्रपयेनाधमानाः ॥ अपध्वान्तमूर्णं हि प्रधि चक्षुर्मुमुक्षुः १ स्मान्निधयेव धनम् ॥ वयोर्वि
बहुवचनं सुपर्णाः सुपर्तना आदित्यरश्मय उपसेदुरिदं याचमाना अपोऽपुल्या ध्वस्तं च
क्षुश्चक्षुः रव्याते वचिष्टेर्वा प्रधि पूरय देहीति वामुंचास्मान् । पाशैरिव बन्धान् पाश्वतः श्र
णितः शितामतः पाश्वपशमयमंगं भवति पशुः स्पृशतेः संस्पृष्टा पृष्ठदेशं पृष्ठं स्पृशतेः
संस्पृष्टं पौरंगमं बन्धादचनोद्वाश्रयोपिः श्रौणतेर्गतिचलाकर्मणः श्रौणिश्चलात् वि
गच्छतादाः शितामनवतिदोऽवतेयोनिः शितामतिशापुणि विषितो भवति श्यामतो यद्
तदिति तैः किः श्यामं श्यायते यद् यथा कथा चकृत्यते शितिमासतो मेरुस्त इति गा

२०

स्त्वानेम इत्यर्थस्य । त्वोपततो नेमो परितोर्ध्वहाते विपरीता धारयते वा स्यादुत्पृतं भवत्युभो
ते वा स्यादुत्पृतमो विभागः । पीयति त्वोऽनुत्वा गृणाति नेमे देवा नेमे सुरा इत्यपि निगमो
भवत क्रक्षास्तु भिरिति नक्षत्राणां नक्षत्राणि नक्षतेर्गति कर्माणो नेमानि नक्षत्राणी
वेति च ब्राह्मणमृक्षा उदीर्णानी वरव्यायते स्तुभिस्तीर्णानी वरव्यायते । अमीय क्रक्षा
निहिता सऽउच्चा । पश्यंतीत्यामिव स्तुभिरित्यपि निगमो भवतो वृषी भिरुपजिह्विका
इति सीमिकानां वर्योर्वमनात्सीमिकास्थमना उपजिह्विकाऽउपजिह्व्यः ॥ वन्नीभिः
पुत्रमयुवोऽउदानं । यदत्युपजिह्विकाय दन्त्रोऽतिसपती तित्यपि निगमो भवत
ऊर्दरं ऊर्दरमित्यावपनस्मोर्दरमुदीर्णं भवत्युर्जे दीर्णं वा । तमुर्दरं पृथगेणतायवेने
त्यपि निगमो भवति तमुर्दरमिव पृथयति यवेन ऊर्दरं ऊतदरं भवति । समित्वा अ
जन्तुर्दरं मतीनामित्यपि निगमो भवति ॥ २० ॥ रंभः पिनाकि मिति दंडस्या रंभे

लवः शितिः श्यते मस्यमाननं वामानसं वामनोस्मि त्सीरतीति वामेदोमेद्यतेः। यदि
इचित्रमेहनास्ति त्वादातमद्विवः। राधस्तन्नो विददुस्तु भयाहस्त्याभिर। यदि इचित्रना
कनीयं मेहनीयं धनमस्ति युन्मइहनास्तीति वात्राणि मध्यमानि पदानि त्वयानस्तदा
तव्यमद्विवन्नद्विरादृणात्येनेनापिवन्नेस्यात्ते सोमादइति हविज्ञायते राधइति धनना
मराभुवत्येनेन तन्तस्त्वं चित्रधनो भाभ्याहस्ताभ्यामाहरो भो ममुब्धौ भवतो दमृनाद
ममनावादानमनावादा तमनावापिवाद नइति गृहनाम तन्मनास्यान्मने मनोतेः॥४
ऊष्टो दमृनाऽअतिथिदुरोण इमन्नो यज्ञमुपयाहि विद्वान्॥ विन्वा अग्नेऽअभियुजो
विहत्या शत्रूयतामाभराभोजनानि॥ अतिथिरभ्यतिताष्टहान् भवत्यभ्येति तिथिषु
परकुलानीति वापरगृणीति वादुरोण इति गृहनाम दुरवा भवति दुस्तर्पा इमन्नो य
ज्ञमुपयाहि विद्वान्त्सर्वाऽअग्ने अभियुजो विहत्या शत्रूयतामाभरभोजनानि निहत्या

नि. पु.

३०

न्येषां बलानि शत्रूणां भवनाद्वाहरभोजनानीति वाधनानीति वामृषोमृषिका इत्य
र्थो मृषिकाः पुनर्मुह्यते मृषोष्ये तस्मादेव ॥ ५ ॥ संमातपंत्यभितः सपत्नीरिव पर्श
वः । मृषो न शिश्राव्यदतिमाध्यस्तोतारं तेशतक्रतो वित्तं मे अस्य रोदसी ॥ संतपं
ति मामभितः सपत्न्य इवेमाः पर्शवः कूपपर्शवो मृषिका इवास्नातानि सूत्राणि व्य
दति स्वांगानि धानं वास्यास्तु श्रानि व्यदंतीति वा संतपंति माध्यः कामाः स्तोतारं
तेशतक्रतो वित्तं मे अस्य रोदसी ॥ जानीते मे स्य द्यावापृथिव्या वित्ति त्रितं कूपे वदित
मे तत्सूक्तं प्रतिबभौ तत्र ब्रह्मेति हासमिश्रमृद्धि श्रंगायामिश्रं भवति त्रितस्तीर्ण
तमो मे ध्यावभृवापि वा संख्यानामैवाभिप्रेतस्यादेकते द्वितस्त्रित इति त्रयो बभूवुः
॥ ६ ॥ इषिरेण ते मनसा सुतस्य भक्षी माहि पित्र्यस्येवरायः सोमराजन्त्रण आयुः
षितारी रहानी वस्तूयै वा सराणि ॥ इषणेन वैषणेन वार्षणेन वा ते मनसा सुतस्य भ

३०

नि० पू०
३१

वतिकसतेर्वास्याद्विपरीतस्यविकसितोभवतियत्रधीरामनसावाचमकृषतप्रज्ञानंधीराः
प्रज्ञानवतो ध्यानवतस्तत्रसरवायः सरव्या निसंजानते भद्रैर्पालक्ष्मी निर्हिताधिवाची
तिभद्रभगेनव्याख्यातं भजनीयं भूतानां भभिद्वणीयं भवदमयतीतिवाभाजनवद्वाल
क्ष्मीर्लाभाहालक्षणाहालक्ष्मिनाहालाहनाहालपतेवास्यात्प्रसाकर्मणो लभ्यतेवा
स्यादाश्लेषकर्मणो लज्जेतेवास्यादश्लेषाकर्मणः शिप्रे इत्थपरिष्ठाद्याख्यास्यामः
१०॥ तत्तत्सूर्यस्य देवत्वं तन्महत्वं मध्याकतो विवृतं संजभार ॥ यद्देवयुक्तहरितः सध
रुखा दाद्रात्री वासस्तनुते सिमस्मै ॥ तत्तत्सूर्यस्य देवत्वं तन्महत्वं मध्येयत्कर्मणां क्रिय
माणानां विवृतं स द्रियते यदा सावयुक्तहरणानां दित्यरश्मीन्हरितोऽश्वानिति वाथरा
त्री वासस्तनुते सिमस्मै व सरमहरवयुवती सर्वस्मादपि कोपमार्थे स्यादात्री वसस्तनुत वा
इति तथापि निगमो भवति ॥ पुनः समव्यदितते वयं ती समनात्सीत् ॥ ११॥ इंद्रेण

संहिदृक्षसे संजग्मानोऽविभ्युषा ॥ मंदसमानवर्चसा ॥ इंद्रेण हि संदृश्यसे संगच्छमा
नोऽविभ्युषागणेन मंदमदिच्छयुवास्तुपि वामंदुनातेनेति स्यात्समानवर्चसेत्येतेन
व्याख्यातं ॥ १२॥ इमं तासः सिलिकमध्यमासः संश्रृणुयासो दिव्या सो अत्याः ॥ हंसा
इव श्रेणिशोयते ते यदा क्षिपुर्दिव्यमज्ममश्वाः ॥ इमं तासमीरिताः ताः ससमीरिताः
ताः पृथ्वंता वा सिलिकमध्यमाः संसृतमध्यमाः शीर्षमध्यमा वा पिवा शिरआदित्यो
भवतियदनुशेते सर्वाणि भूतानि मध्ये चेषां तिष्ठतीदमपीतरा छिर एतस्मादेव समाश्रि
तान्येतदिंद्रियाणि भवन्ति ॥ संश्रृणुयासो दिव्या सो अत्याः ॥ शरः शवतेर्गतिकर्मणा
दिव्या दिविजा अत्या अतनाः ॥ हंसा इव श्रेणिशोयते ते ॥ हंसा हतेर्द्वैत्यध्वानं श्रेणि
शर इति श्रेणिः श्रयतेः समाश्रिता भवन्ति यदा क्षिपुर्दिव्यमज्ममजनिमाजि
मश्वा अस्यादित्यस्तुतिरश्वास्यादित्यादश्वातिस्तुष्टइति ॥ सूर्यादश्वावसवानिरतष्टेत्य

पिनिगमोभवति ॥१३॥ कायमानोवनात्वंयन्मातृरजगन्तपः ॥ नतत्तेऽग्नेप्रमृषेनिवर्त
 नंयद्वरेसन्निहाभवः ॥ कायमानश्चायमानः कामयमान इतिवावनानित्वंयन्मातृरपोगम
 उपशाम्य ॥ नतत्तेऽग्नेप्रमृषेनिवर्तनंयद्वरेसन्निहाभवसिजायमानः ॥ लोधनयंतिपशुमन्य ते
 मानाः ॥ लुब्धमृषिनयंतिपशुमन्यमानाः ॥ शीरपावकशोचिषं ॥ पावकदीप्तिं ॥ अनुशायि
 नमितिवाशिनमितिवा ॥१४॥ कनीनकेव विदूधेनवेदुपदेअर्भके ॥ बभूयामेषुशोभेते ॥ अ
 कनीनकेकन्यकेकन्याकमनीयानेवतिक्षेयंनेतच्येतिवाकमनेनानीयतेइतिवाकनतेवा
 स्यात्कातिकर्मणः कन्ययोरधिष्ठानप्रवचनानि सप्तम्याएकवचनानीतिशाकट्टपिबि
 धयोदासुपाद्वादोदासुदृष्टान्तेवाद्वापातेवतिस्माद्बुद्धुनवेनवजातेअर्भकेअदृष्टेते
 यथातदधिष्ठानेषुशोभेतेएवंबभूयामेषुशोभेते ॥ बभूवोरश्वयोः संसृवइदंचमे
 दादिदंचमेदादितृषिः प्रसंख्यायाह ॥ सुवास्त्वा अधितुग्वनि ॥ सुवास्तुर्नदीदुक्वती

क्षीमहिपित्र्यस्येवधनस्यप्रवर्धयचनआयूँ ॥ पिसोमराजन् ॥ अहानीवसूर्येवासराणि
 वासराणिवेसराणि विवासनानिगमनानीतिवाकुरुतनेत्येनर्थकाउपजनाभवंतिक
 तेनहंतनयातनेतिजठरमुदरंभवतिजग्धमस्मिन्ध्रियतेधीयतेवा ॥ १॥ मरुत्वाइइदृषु
 भोरणायपिबासोममनुषधमदाया ॥ आसिंचस्वजठरेमधुर्धर्मित्वंराजासिप्रदिकि
 सुतानां ॥ मरुत्वातिंदमरुद्धिस्तद्वन्वृषभोवर्षितापांरपायरमणीयायसंग्रामायपि
 बसोममनुषधमन्वन्मदायमदनीयायजेत्रायासिंचस्वजठरेमधुर्धर्मिमधुसो न
 ममित्यौपमिकंमाद्यतेरिदमपीतरन्माध्वेतस्मादेवत्वंराजासिपूर्वेष्वयहः सुसुतानां
 ॥ ८॥ तित्तउपरिपुचनंभवतिततवद्वातुन्नवद्वात्रिलमात्रतुन्नमितिवा ॥ ९॥ सक्तु
 मिवतितउनापुनेतोयत्रधीरामनस्मावाचमक्रत ॥ अत्रासरवायः सव्यानिजोनते
 भद्रेषालक्ष्मीर्निहिताधिवाचि ॥ सक्तुमिवपरिपवनेनपुनंतः सक्तुः सचतेदुर्धवाभ

तुवतीर्थं भवति तृणमैतदायंति । कुविन्नं संते मरुतः पुनर्नः । पुनर्नै निमंते मरुतो न सं
त इत्युपरिष्ठाद्वारव्यामः । ये ते मदा आहनसो विहाय सस्ते नि रिदं चोदयदा तवे मृधं ।
ये ते मदा आहननवंतो वचनवंतस्ते रिदं चोदयदानाय मृधं ॥ १५ ॥ उपो अदशिशुं धु
वानवक्षो नो धा इवा विरुत प्रियाणि । असन्नससतो बोधयंती शश्वत्तमा गात्पु
नरे युषीणां ॥ उपो अदशिशुं धुवः शुं धकरादित्यो भवति शोधनात्तस्यैव वक्षो भासो धु
ठमिदमपीतरहृक्ष एतस्माद्देवा ध्यूठं काये शकु निरपिशुं धकरुच्यते । शोधनदे
वो दकचरो भवत्यापो पिशुध्वव उच्यंते शोधनो धा क्रुषिर्भवति नवनंदधातिसय
थास्तुत्या कामाना विष्कुरुत एव मुषारूपाण्या विष्कुरुते घ्नसदङ्गानि भवत्यप्र
सादनीतिवान्नसाननीतिवा । ससतो बोधयंती शश्वत्तमा गात्पुनरे युषीणां । स्वप
तो बोधयंती शश्वत्तमा गात्पुनरागामिनीनां । ते वाशी मंत इभिणः । इषणि

म

नादेव

नि ० पृ०

३३

न इति वैषाणि न इति वार्षाणि न इति वावाशीति वाऽऽमवाश्यत इति सत्याः । शंसावाध्वर्यो
प्रतीमेगृणीहं । इयवाहः कृणवाविजृष्टं । अभिवहनस्तुतिषि मधिषवणप्रवादांस्तुति
मन्यंत ए इति वेशस्यते । पिरितकमेत्यपरिष्ठाद्वारव्यास्यामः ॥ १६ ॥ सुविते स इति सूते
सुगते प्रजायामिति वा । सुविते मा धा इत्यपि निगमो भवति दयतिरनेककर्मा । नेवेन प्र
वदयमानस्यामेत्यपदयाकर्मा । य एक इति द्विदयते वस्त्विति दानकर्मा वा विभागकर्मा वा ।
दुर्वर्तुर्भो मोदयते वनानीति दहति कर्मा दुर्वर्तुर्दुवारः । विददुर्दुसुर्दयमानो विशत्रूनि ति
हिंसाकर्मा । इमे सुता इदवः प्रातरित्वनासजोषसापिबति मश्विनातान् । अयं हि वा
मृतये वदनाय मां वायसो दोषाय मानो अबुबुधत् ॥ दयमान इति । नृचिदिति निपा
तः पुराणानवयो नृचति च । अद्या च विद्वच्चित्तेदपो नदीनां । अद्य च पुरा च तदेव कर्म न
दीनां । नृचपुरा च सदने रयीणां । अद्य च पुरा च सदने रयीणां रयिरिति धननामराते

नि० पु०

३४

वानं चरथायतक्षथुः। युवं च्यवानं सनयं पुराणं यथारथं पुनर्युवानं चरणायततक्षथुयुवा
प्रयौतिकर्माणि तक्षतिः करोतिकर्मा रजोरजते ज्योती रज उच्यते त उदकं रज उच्यते लो
कारजां स्पुच्यंते सृगहनी रजसी उच्यते। रजो सिचित्रा विचरति तन्यव इत्यपि निगमो भव
ति हरो हरते ज्योतिर्हर उच्यते उदकं हर उच्यते लोका हरां स्पुच्यंते सृगहनी हरसी उ
च्यते। प्रत्यग्ने हरसा हरः शृणीहीत्यपि निगमो भवति। जङ्गुरो विचरतयतेः॥ जं द्विरे वि
चेतयमाना व्यंत इत्येषां नेक कर्मापदं देवस्य नमसा व्यंत इति पश्यतिकर्मा विहिंशूर
पुरोक्ता शमिति रवादतिकर्मा वि तं पातं पयस उस्त्रियायाः। अश्री तं पिबतं पिबतं प
यसः उस्त्रियाया उस्त्रियेति गोनामोस्त्रा विणोस्यां भोग उस्त्रेति च। त्वामिदमिति भिः सु
ते सुनीथा सो वसूयुवः। गोभिः क्राणा अनृषत गोभिः कुवाणा अस्तोषत। आद
विं च हरिमींद्रो रूपस्थे वाशी भिस्तक्षताश्मन्मयीभिः। आसिंच हरिंदो रूपस्थे दुमम

३४

यस्य हरिः सो यो हरितवर्णो यिमपीतरो हरिरेतस्मादेव वाशी भिस्तक्षताश्मन्मयीभिः
वाशी भिरश्ममयी भिरिति वा वाग्भिरिति वा। सशर्द्धदयो विष्णुण स्पुजंतोर्मा शिश्ने देवा
अपिगुर्कृतनः। स उत्सहता यो विष्णुण स्पुजंतो विष्णुमस्पुमा शिश्ने देवा अब्रह्मचर्याः
शिश्ने अथतेः। अपिगुर्कृतनः सत्यवायज्ञवा॥१९॥ आघाता गच्छानुत्तरायुगानि
यन्नजामयः कृणवन्मजामि। उपबर्ह हि वृषभाय बाहुमन्यमिच्छस्व सुभगे पतिं म
त्त॥ आगमिष्यंति तान्युत्तराणि युगानि यन्नजामयः करिष्यंत्यजामि कर्माणि जाम्य
तिरेकनाम बालिशस्य वासमानुजातीयस्य वोपजन उपधे हि वृषभाय बाहुमन्यमि
च्छस्व सुभगे पतिं मदिति व्याख्यात॥२०॥ द्यौर्मै पिता जनितानां निरत्रबंधुर्मे माता
पृथिवी महीयं। उत्तानयोश्च म्वोऽर्यो निरंतरत्रापिता दुहितुर्गर्भमाधात्। द्यौर्मै पि
ता पातापलियिता वा जनयितानां निरत्रबंधुर्मे माता पृथिवी महीयं बंधुः संबधनात्

भिः सन्नहनान्नाभ्यास न्नेधागर्भाजायंत इत्युक्ते तस्मादेवजातीन्सुनाभय इत्याचक्षते
 तेसुबधवदिति च ज्ञातिः संज्ञानात् उत्तानयोश्च भ्रूयो निरंतः उत्तान उत्तान ऊ
 र्ध्वतानोवातत्र पिता दुहितुर्गर्भे दधोति पर्जन्यः पृथिव्याः शंसुः सुखयुः । अधानः शं
 योरंरपो दधातन । रपो रिप्रमिति पापनामनी भवतः शमनं च रोगाणां याव न च भया
 नाम धपि शंसुर्बर्हिस्पत्य उच्यते ॥ तच्छयोरावृणी महंगा तुं यज्ञायगा तुं यज्ञपतय इ
 त्यपि निगमो भवति गमनं यज्ञायगमनं यज्ञपतये ॥ २१ ॥ अदिति रदा देना देवमाता ॥
 २२ ॥ अदिति र्यो रिदिति रं तरिक्षु मदिति र्माता सपिता सपुत्रः ॥ विश्वे देवा अदितिः पंच
 जनाऽअदितिर्जातमदितिर्जनित्वं ॥ इत्यदितेर्विभूतिमाचष्ट एनान्यदीनानीति वा
 यमेरिरेभृगवः । एरिर इतीति रूपस्येभ्यस्तः ॥ २३ ॥ उत्तस्मै न वस्त्रमथिनं तापुमनु
 कोशं तिष्ठितयो भरेणु । नीचायमानं जस्रं निश्चयेनं श्रवश्चाच्छापशुमच्चयुधं ॥ अपि

र्शनं कर्मणः ॥ १७ ॥ विद्यामतस्य ते वयमकुपारस्य दावने । विद्यामतस्य ते वयमकुपारस्य
 दानस्यादित्योप्यकुपार उच्यते । कुपारो भवति हरपारः समुद्रोप्यकुपार उच्यते कुपारो
 भवति महापारः कच्छोप्यकुपार उच्यते कुपारो न कुपमृच्छतीति कच्छपः कच्छपाति क
 छेन पातीति वा कच्छेन पिबतीति वा कच्छः खच्छः खच्छदोयमपीतरानदी कच्छ एतस्मादेव
 कमुदकं तेन छाद्यते । शिशिरेऽङ्गे रक्षसे विनिक्षे । निश्यति ऽङ्गे रक्षसे विनिक्षेण नाय
 रक्षोरक्षितव्यमस्माद्दहसि क्षणोतीति वारात्रो न क्षत इति वा । अग्निः सुतुकः सुतुके नि
 रश्वेः सुतुकनः सुतुकनैरिति वा । सुप्रजो भिरिति वा । सुप्रायणा अस्मिन्प्राये विप्रयंता
 सुप्रगमनाः ॥ १८ ॥ देवानो यथा सदमिद्व्ये असन्न प्रायुवोरक्षितारो दिवो दिवो । देवानो
 यथा सदावर्धनाय स्युरप्रायुवा प्रमाद्यतारक्षितारश्चाह न्यहनि च्यवनं ऋषिर्भवति च्वा
 वयितास्तोमानां च्यवानमित्यथ स्पनिगमा भवन्ति । युवं च्यवानं सनयं यथारथं पुनयु

स्मै न वस्त्रमथि मिव वस्त्रमाथिनं वस्त्रं वस्तेः स्तायुरिति स्तेननाम संस्त्यानमास्मिन्पा
पकमिति नैरुक्तास्तस्येते वास्यादनुक्रोशंति क्षितयः संग्रामेषु भरइति संग्रामनाम
भरते वा हरते वा नीचायमानं नीचैरयमनां नीचैर्निचितं भवत्युच्चैरुच्चितं भवति
जस्तमिव श्येनं श्येनः शंसनीयं गच्छति । श्रवश्चाह्यपशुमच्चयुथं । श्रवश्चापि पशु
मच्चयुथं प्रशंसोच्चयुथं च धनं च युथं चेति वायुथं यौतेः समायुतं भवति । ईंधान एनं
जरते स्वाधीः । गृणाति । मंदी मंदतेः स्तुति कर्मणाः । प्रमंदिने पितुमदचतावचः । प्रा
चतमं दिने पितुमदुच्चो गौर्विरव्यातः ॥ २४ ॥ अत्राह गोरमन्वतनाम त्वष्टरपीच्यं
इत्याचं इमसो गृहे ॥ अत्राह गोः सममंतादित्यरश्मयः स्वन्नामापीच्यं मपगत
मपचितमपि हितमंता हितं वा मुत्र च इमसो गृहे गातुर्विरव्यातगातुर्विरव्यातवन्तु
पसो जनायेत्यपि निगमो भवति दसयः कर्माणि दसयं त्येनामि कुत्सयमन्म

नि० पू०

३६

न ह्यस्य दंसय इत्यपि निगमो भवति । सत्तावनै नमश्चो त्यंहातिः । सत्तावनै नमश्चो त्यंहा
तिश्चां हश्चां दुश्चहंते निर्दुष्टोपेक्षां पाद्विपरीतात् । बृहस्पते च यस इत्येकां । बृहस्पते
यच्चातयसि देवपीकं पीयति हिंसा कर्म विद्युते द्यावा पृथिव्यो वियवनात् । समान्या वि
द्युते हरे अंते । समानं संमानमात्रं भवति मात्रामानाद्वरं व्याख्यातमंतो लते ऋधगिति
पृथक् भावस्य प्रवचनं भवत्यथा च धोत्यर्थे दृश्यते । ऋधगया ऋधगुता शमिष्ठाः ।
ऋधुवन्नयाक्षी ऋधुवन्ना शमिष्ठा इति चास्या इति चास्येति चोदात्तं प्रथमादेशेनु
दात्तमन्वादेशेतीति चार्थमुदात्तमल्पीयार्थतरमनुदात्तं । अस्यादुषुण उपसातयेभु
वो हे कमानोररि वां अजाश्च श्रवस्यतामजाश्च । अस्मेनः सातय उपभुवा हे कमा
नो कुं धान्नरि वा न्नातिरभ्यस्तो जाश्चेति पृषणमाह । अजाश्वाजा अजना अथानुदा
त्तं । दीर्घायुरस्यायः पतिर्जिवाति शरदः शतं । दीर्घायुरस्यायः पतिर्जिवातु सशरदः

सतिर

३६

नि० ४०

३७

भिसन्नामात्संवत्सरः प्रधानउत्तरोर्ध्वस्त्रिनाभिवर्तुः संवत्सरोऽप्रीष्टो वर्षाहेमं
तइतिसंवत्सरः संवसेतेस्मिन्भूतानि ग्रीष्मोऽयस्येतेस्मिन्सावर्षावर्षत्यासुपर्जन्योहेमं
तोहिमवानहिमं पुनर्हतेवीहिनेतेर्वाजिरमजरणधर्माणमनर्वनप्रत्युतमन्यस्मिन्यत्रे
मानिसर्वाणिभूतान्यभिसंतिष्ठतेतसंवत्सरसर्वमात्राभिस्तौतिपंचारेचक्रेपरिवर्त
मानइतिपंचतुतेयापंचतवः संवत्सरस्येतिचब्राह्मणहेमंतशिशिरयोः समासेनष
करआकुरपितमितिषकृतुतरायाः प्रत्युतानाभौषट्पुनः सहतेः द्वादशारं नृहि
तज्जराय। द्वादशप्रथयश्चक्रमेकमितिमासानामासामानात्प्रधिः प्रहितोभवति
तस्मिन्त्साकं त्रिंशतानशंकवोपिताः षष्टिर्नचलाचलासः षष्टिश्चहवेत्रीणिचश
तानिसंवत्सरस्याहोरात्रा इतिचब्राह्मणसमासेनसप्तशतानिर्विंशतिश्चतस्रुः
सप्तचवशतानिर्विंशतिश्चसंवत्सराहोरात्रा इतिचब्राह्मणविभागेनविभागेन॥२७॥

३७

एकार्थे एकोनुवयः सपर्णायादिंजष्टोदमृनाः संमातपंतीधरेणमरुत्वोतितऽउ
सक्तुमिवतत्सूर्यस्येणसमीमातासः कायमानः कनीनकेवोपोअदशिसुवितेवि
द्यामदेवानआद्यद्यौर्मदितिरदितिरुतस्मात्राहास्यवामस्यसप्तयुजातिसप्तविंश
तिः॥२७॥ **॥ इति निरुक्ते चतुर्थोऽध्यायः ॥ ३४ ॥** **॥ हरिः ॐ ॥** सस्त्रिमाविंदच्चरणेन
दीना। संस्नातं मेघा। वाहिष्ठोवाहवानांस्तोमोदुतोडुवन्नरा॥ वोहृतमोहानानांस्तो
मोदुतोडुवन्नरोनरामनुष्यान्त्यतिकर्मसुदुतोजवतेवीडवतेवीवारयतेवी॥ ह
तोदेवानामसिपत्यनामित्यपिनिगमोभवतिवावशानोदृष्टेवावाश्यतेवी। सप्तस्य
सूररुपीर्वाशशानइत्यपिनिगमोभवतिवार्मेदृषोत्प्रेथापिवरतम॥ तद्वायं वृण
महेवरिष्ठंगोपयत्य। तेद्वायं वृणीमहेवर्षिष्ठंगोपायितव्यंगोपायितारोयुयंस्थयुय
भ्यामितिवाधइत्यन्मनामाध्यामीयेभवति। आमत्रेभिः सिंचतामद्युमंधः। आसिंच

नि० प्र०

३८

त

तामत्रैर्मदनीयमंधोमत्रंपात्रममास्मिन्नहंत्यमापुनरनिमित्तं भवति पात्रं पाना
त्रमोप्यंधुच्यतेनास्मिन्धानं भवति न दर्शनमधंतमइत्यभिभाषते यमपीतरोधएत
स्मादेव पश्यदक्षणा न विचेतदंध इत्यपि निगमो भवति ॥१॥ नयस्युद्यावापृथिवी न ध
वनांतरिक्षुनाइयः सोमो अक्षाः अश्वोतेरित्येके अनुगोमानोभिरक्षाः सोमो दु
ग्धाभिरक्षाः लोपाशः सिंहप्रत्यं च मत्साः क्षियति निगमः पूर्वः क्षरति गमउत्तर इत्ये
के नृपोगोमानोभिर्यदाक्षियत्यथ सोमो दुग्धाभ्यः क्षरति सर्वे क्षियति निगमा इति शा
कपूणिः श्वात्रमिति क्षिप्रनामाशु अतन भवति ॥ सपतत्री त्वरस्थजगद्यष्टात्रमग्नि
रुणोज्जो वेदाः सपतत्रिचेत्वरं स्थावरं जंगमं च यत्क्षिप्रमग्निरकरो ज्जाते वेदा जति
रवनात् ॥ आत्वारथयथोतप इत्यपि निगमो भवति हासमाने इत्युपरिष्ठाद्याख्यास्या
मो वक्त्रकः पृष्ठिरूपसर्पदिंडी पानैरिति वास्याशनेरिति वा स्पर्शनैरिति वा ससन्न

३८

शतेशरक्षता अस्यामोषधयो भवंति शीर्णा आप इति वास्येत्यस्या इत्येतेन व्याख्यातं ॥
२५॥ अस्य वामस्य पलितस्य होतुस्तस्य भ्राता मध्यमो अस्मिन्नः ॥ तृतीयो भ्राता घृ
तपृष्ठा अस्यात्रापश्यं विशपति सप्तपुत्रं ॥ अस्य वामस्य वननीयस्य पलितस्य पालयि
तु होतुर्धातव्यस्य स्तस्य भ्राता मध्यमो अस्मिन्नो भ्राता भरते हरतिकर्मणो हरते भा
गं भर्तव्यो भवतीति वा तृतीयो भ्राता घृतपृष्ठास्यायमग्निस्तत्रापश्यं सर्वस्य पातारं वा
पालयितारं वा विशपति सप्तपुत्रं सप्तपुत्रं सर्पणपुत्रमिति वा सप्तपुत्रारव्यासता
दित्यरश्मय इति वदन्ति ॥ २६॥ सप्तयुजंतिरथमेकचक्रमेको अश्वो वहति सप्तनामा ॥
त्रिनाभिचक्रमजरमनुर्वयत्रे माविश्वामुवनाधितस्थः ॥ सप्तयुजंतिरथमेकचक्र
मेकचारिणं चक्रं चकते वाचिरते वाक्रामते वेको अश्वो वहति सप्तनामा दित्यः सप्तास्मे
रश्मयो रसानभिसन्ना मयति सप्तनमृषयस्तुवन्तीति वेदमपीति रन्नामेतस्मादेवा

सं

यं ॥ अन्येन मदहनो गच्छाक्षि प्रमाहं सीव भाषमाणेत्यस्य भाषणादाहना इव न वत्येतस्मादाह
 नस्यादृषिर्न हो भवति न दत्तेः स्तुतिकर्मणः । नृदस्य मारुधुतः काम आगन् । नदनस्य मारुधु
 तः काम आगमत्स रुधु प्रजनस्य ब्रह्मचारिण इत्युषि पुत्र्या विलुपितं वेदयन्ते ॥ २ ॥ ४ ॥ वरा
 हो मेघो भवति वराहारः । विध्य दूराहं तिरो अद्रिमस्तेत्यपि निगमो भवत्ययमपीतिरो वरा
 ह एतस्मादेव वरमाहारमाहाषीरिति च ब्राह्मणं ब्रह्मतिमूलानि वरं वरं मूलं ब्रह्मतीति वा ॥
 वराहमिन्द्रमुषमित्यपि निगमो भवत्यंगिरसोऽपि वराहा उच्यन्ते । ब्रह्मणस्पतिर्वृषभिर्वरा
 हैः । यथाप्येतैमाध्यमका देवगणा वराह उच्यन्ते ॥ पश्यन्ति रण्यचक्रानयो दृष्ट्वा निबिधा
 वति वराहं न । स्वराराण्यहानि भवन्ति स्वयं सारीण्यापि वा स्वरादित्यो भवन्ति स एनानि सा
 रयति । उस्त्रा इव स्वसराणीत्यपि निगमो भवति शर्या अंगुलयो भवन्ति शर्या इषवः श
 रमय्यः शरः शृणालेः । शर्याभिर्न भरमाणो गनस्त्यो रित्यपि निगमो भवत्येको देवो भवति

पञ्चमविरहचतं। स्वपनमेतन्माध्यमिकं ज्योतिरनित्यदर्शनं तद्दिवा विदजात्वल्प
मानं। द्वितीयसत्तास्वध्याचशंभुः। द्वैधं सत्तामध्यमेचस्थानं उत्तमेचशंभुः सुख
दः। मृगन्मन्त्रा मृगयते। मृगमिव ब्राह्म्याः प्रेषाः॥३॥ X असञ्चती नृरिधोरपयस्वती।
असज्जमाने इति वा। व्युदस्यं त्याविति वा बहुधारे उदकवत्यो वनुष्यति हीतिकर्मान
वागतसंस्कारो भवति वनुष्याम वनुष्यत इत्यपि निगमो भवति। दीर्घप्रयुज्यमाति
यो वनुष्यति वयं जयेम मृष्टतना सुहृदः। दीर्घप्रततयज्ञमभिजिघांसतियो वयं ते
जयेम मृष्टतना सुहृदः। दुर्धियं पाणधियं पापः पातापेयानां पापत्यमानो वाङ्मप
ततीति वा पापत्यते वा स्यात्तरुष्यति रप्येवं कर्मा। इंद्रेण युजातरुषे मवृत्रमित्यपि
निगमो भवति भंदना भंदते स्तुतिकर्मणः। पुरुषियो भंदते धामभिः कविरित्य
पि निगमो भवति सभंदना उदियति प्रजावती रिति च। अन्येन मदाहनो याहित

नि० प्र०
४०

ख्यातोथाप्यथर्थेदृश्यते। अत्राऽकाऽअपः। अत्रेऽआ अपः। अपो जेधीति छन्नेद्योतते
 र्यशोवान्नवा। अस्मेद्युन्नमधिस्तन्नचधेहि। अस्मासुद्युन्नचरत्नचधेहि॥५॥ पवित्रं पुना
 तेर्मन्त्रः पवित्र उच्यते। येन देवाः पवित्रेणात्मानं पुनते सदे। यपिनिगमो भवति रश्मयः प
 वित्र उच्यते। गभस्तिप्रतो। ५ नृभिरादिभिः सत्त इत्यपि निगमो भवत्यापः पवित्र उच्यते। शत
 पवित्राः स्वधयामुदंतीर्वह्नुदकाः। अग्निः पवित्रमुच्यते वायुः पवित्रमुच्यते सोमः पवित्रमु
 च्यते सूर्यः पवित्रमुच्यते इन्द्रः पवित्रमुच्यते। अग्निः पवित्रं समापुना तु वायुः सोमः सू
 र्य इन्द्रः। पवित्रं तेमापुनं त्यपि निगमो भवति तोदस्तु द्यतेः॥६॥ पुरुत्रादिश्वान्वोचेरिग्ने
 तवस्विदा। तोदस्येव शरणऽआमहस्य। वहुदाश्वान्वामेवानिह्याम्यरिमित्रक्र
 छतेरीश्वरोद्यरितस्मादेव यदन्यदेवत्या अग्नावाहुतयो ह्ययंत इत्येतद् द्वेवमवक्ष्यता
 तोदस्येव शरणऽआमहस्य। तुदस्येव शरणेधिमहतः स्वचाः सुअचनः। आजहानोद्यु

४०

तदृष्टस्वचा इत्यपि निगमो भवति शिपिविष्टो विष्टुरिति विष्टोर्ह्वेनामनी भवतः कुत्सित
 थश्यं पूर्व भवतीत्योपमन्यवः॥७॥ किमिन्ने विष्टोपरि चक्षुः श्रुत्प्रयुहवक्षो शिपिविष्टोऽअ
 स्मि। मावर्षे अस्मदपगृहृतद्यदन्यदृपः समिथेबुभूथ॥ किंते विष्टोप्रख्यातमेतद्भव
 त्यप्रख्यापनीययन्नः प्रब्रूषे शेषावनिर्वष्टितोस्मीत्यप्रतिपन्नरश्मिरपिवाप्रशंसानामै
 वानिप्रतेस्यात्किंते विष्टोप्रख्यातमेतद्भवति प्रख्यापनीययदुत प्रब्रूषे शिपिविष्टोस्मी
 तिप्रतिपन्नरश्मिः शिपमोत्ररश्मय उच्यंते तेराविष्टो भवति। मावर्षे अस्मदपगृहृतत्
 । कर्पे इति रूपनामवृणातीति सतोयदन्यदृपः समिथे संग्रामे भवसि संयत्तरश्मिस्तस्यो
 त्तराभ्यसे निर्वचनाय॥८॥ प्रतत्ते अद्या शिपिविष्टनामार्यः शंसामिव युनानि विद्धा
 व। तं त्वागृणामितवसुमतव्यान्क्षयंतमुस्यरजसः पराके। प्रतत्ते अद्या शिपिविष्टनामा
 र्यः शंसाम्ययेहि मस्मै श्वरस्तोमानामयस्त्वमसीति वातत्वास्तोमितवसुमतव्यास्तवस

५०३०

नि० पृ०
४९

इति महतो नाम धेय सुदितो भवति निवसंतमस्य रजसः पराके पराक्रांते अद्युगिरागतहृदि। अ
द्युगि संसंचावहौ आगतहृमे संसेवावहौ। पृथुजयाः पृथुजवः। पृथुजया अमिना दायुर्दस्योः
प्रामापय दायुर्दस्योः। १॥ अग्निं नरो दीधिति निरुण्यो हस्तं च्युती जनयंत प्रशस्तः॥ हरेर्दृशं
हपति मथ्युः। दीध० तयो गुणयो भवति धीयंते कर्मसुरणी प्रत्युत्त एने अग्निः समरगाज्जा
यत इति वा हस्तं च्युती हस्तं प्रच्युत्या जनयंत प्रशस्तः हरेर्दृशं गृहपति मतनवंतं॥ १०॥ एक
या प्रतिधा पिबत्साकं सरांसि त्रिंशतं। इन्द्रः सोमस्य काण्डका। एकेन प्रतिधानेनापि बत्सा
कंसहेत्यर्थः इन्द्रः सोमस्य काण्डका कांतकानीति वाक्रांतकानीति वाक्रांतकानीति वेन्द्रः सो
मस्य कांत इति वा कणेयाति इति वा कणेहतः कांतिहतस्तत्रैव द्याजिकविदयंते त्रिंशद्विंश
पात्राणि माध्यंदिने सवन एक देवता नितान्ये तस्मिन्काले एकेन प्रतिधानेन पिबंति तान्य
त्रसरांस्युच्यंते त्रिंशदपरपक्षस्याहोरात्रास्त्रिंशत्पूर्वपक्षस्येति नैरुक्ता स्मर्या एताश्चोद

४९

पदेन मर्च्य केमिन्त्रो भवति यदनो नार्चत्य कर्मन् भवत्यर्चति नृतान्य केहि सो भवति स
हतः कदु किम्ना॥ ४॥ गायंति त्वागाय त्रिणोर्च्य कर्म किणः। ब्रह्माणस्त्वा शतक्रतु उद्देश
मिव येमिरे॥ गायंति त्वागाय त्रिणोर्च्य कर्म किणो ब्रह्मणा स्त्वा शतक्रतुः उद्येमिरे वशमि
ववंशो वनशयो भवति वनमाद्युयत इति वा पवीरथे निर्ववति यद्विपुनाति भूमि। वृत्तपू
व्यारथाना॥ मद्रिं भिंदं त्योजसा॥ तं मरुतः सरपवि नाव्ययुरित्यपि निगमो भवतो वक्ष
यारव्यातं धन्वांतरिक्षं धन्वंत्यस्मादापस्तिरोधन्वातिरोचत इत्यपि निगमो भवति सि
नमन् भवति सिनाति भूतानि। येन स्मासि नं भरथः सरिभ्य इत्यपि निगमो भवति।
स्थासुथेत्येतेन व्याख्यातं संचासहेत्यर्थः। वसुनिः संचाभुवा। वसुनिः सहभुवा
चिदिति निपातो बुदात्तः पुरस्तादेव व्याख्यातथापि पशुना मेह भवत्युदात्तश्चिदसि
मनासि चित्तास्त्वयि नोगाश्चेत्यस इति वा आइत्याकार उपसर्गः पुरस्तादेव व्या

मस्य आगामिन्य आपो भवन्ति रश्मयस्ता अपरपक्षेऽपि बन्ति तथापि निगमो भवति यमश्चित्
मश्चित्तयः पिबन्तीति तत्पूर्वपक्षमाप्याययेत्तथापि निगमो भवति यथा देवा अंशुमाप्याय
यन्तीत्यधिगुर्मन्त्रो भवति गव्यधिकृतत्वाद्भिवाप्रशंसनमेवाभिप्रेतं स्यात्तद्धृद्वत्वात्
धिगोशमी ध्वंसशमिशमी ध्वंशमी ध्वमधिगवित्यग्निरप्यधिगुरुच्यते। तुभ्यंश्चैतित्य
धिगोशन्वीकः। घृतगमनकर्मवन्निद्रोऽप्यधिगुरुच्यते। अग्निगवो हर्मिद्रायै त्वपि नि
गमो भवत्यागृषस्तोम आधोषः। एनां गृषेण वयमिन्द्रवंतः। अनेन स्तोमेन वयमिन्द्र
वंतः ॥१॥ आपातमन्युस्तृपलं प्रभमाधुनिः शिमीवान्छरमोऽंक्रुजीषी। सोमो विश्वो
न्यतसावनानि नार्वागिन्द्रं प्रतिमानानि देतुः। आपातितमन्युस्तृपलं प्रहारीक्षिप्रप्रहा
री सोमो वैन्द्रो वाधुनिर्धनोतैः शिमीति कर्मनामशमयते वा शिक्वेते वज्रिषी सोमो यत्सो
मस्य प्रयमानस्यातिरिच्यते तद्वज्रिषमपाजितं भवति तेन जर्षी सोमो थाप्येन्द्रो नि

नि० पू०

४२

गमो भवत्युज्जीषी वज्जीति हयोरिस्थसंभागो धानाश्चेति धाना आहृहिता भवंति फले हित
भवन्तीति वा बभ्रांते हरी धाना उपक्रुज्जीषिं जिअतामित्यपि निगमो भवत्यादिनाभ्यासे
नो पाहितेनोपधामदत्ते बभ्रुस्तिरति कर्मा सोमः सर्वाण्युतस्मानि वनानि नार्वा गिर्द्विप्राति
मानानि दभ्रुवंतियैरेनं प्रतिमिमते नैनंतानि दभ्रुवंत्यर्वा गेवैनमप्राप्य विनश्यन्तीती इप्र
धानेत्येकेनै वंदुकं सोम कर्मो भयप्रधानेत्यपरं शमशाशु अश्रुत इति वा शमाश्रुत इति वा
अवश्मशाशु धेहाः । अवा रुध अशवा रिति ॥ १२ ॥ उर्वश्य अपरा उर्वभ्यश्रुत उर्वभ्याम
श्रुत उर्ववावशोगम्या अपरा अशारिप्यपि वा अइति द्रुपनामा प्रातेरशानीयं भवत्या
दर्शनीयं व्यापनीये वास्पृष्टं दर्शनायेति शाक पूणि र्येदं अइत्यभक्षस्याप्सो नामेति व्या
पिनस्तं द्वा भवति द्रुपवती तदनया तन्मिवा तदस्यैदं तन्मिति वा तस्यादर्शनान्मित्रावरु
णयोरेतच्चैस्त्वं दत्तदमिवादिन्येषां भवति ॥ १३ ॥ उत्तासि मैत्रावरुणो वसिष्ठो वश्मा

४२

जोषा इत्यपि निगमो भवत्यद्रयाणो द्वीतयानः। अतुष्टुया ह पुष्ट्यद्रयाणेत्यपि निगमो
भवति हरयाणो हरमाणयानः। रजतं हरयाण इत्यपि निगमो भवति। य आरितः कर्म
णिकर्मणि स्थिरः। प्रत्यतस्तोमान्त्रं दीव्रं हते मृदु भावकर्मणः॥१५॥ नियद्व्याप्तिश्च स्वसु
नस्पृमृर्धनि शुद्धस्य चिह्नं दिने रोहवद्वना॥ नियद्व्याप्तिश्च स्वसु नस्पृमृर्धनि शुद्धका
रिणः शुद्धया दित्यस्य च शेषयित्वा रोहयमाणो वनानि। तिवावधेनेति वा। अत्र दंत्ये
कितेत्यपि निगमो भवति वीक्यतिश्च ब्रीडयतिश्च संस्तन कर्मणो प्रवेष्टास्तं प्रयुज्य
तिनिःस्पृपीस्त्रीकामो भवति विनिगतिपसाः तपसः सपतेः स्पृशतिकर्मणः। मानोम
धेवनिष्पपीपरादागसयथा धनानि विनाशयति मानस्त्वतथा परादास्त्रुणाशमु
दकं भवति तूष्णमश्रुते। तूष्णाशन्नगिरधीत्यपि निगमो भवति क्षं पमहिष्ठत्रकं न
वतियत्क्षन्यते॥१६॥ कदा मर्तमराधयंतं पादेन क्षं पमिवावस्फुरिष्यति करानेः श्रोत्र्यति च गिरइंद्रो

इंद्रो अंग। कदा मर्तमराधयंतं पादेन क्षं पमिवावस्फुरिष्यति करानेः श्रोत्र्यति च गिरइंद्रो
अंगांगेति क्षिप्रनामां चित्तमेवाकितं न वति निचंपुणः सोमो निचांतपुणो निचमनेन
प्रीणाति॥१७॥ पत्नी वंतस्तुता इम उशंतो यंति वीतये। अपां जग्मुर्निचंपुणः पत्नी
वंतः सुता इमे द्विः सोमाः कामयमाना यंति वीतये पानाया पागंतानि चंपुणः समुद्रोपि
निचंपुण उच्यते निचमनेन पुर्यते वभृथोपि निचंपुण उच्यते न चैरस्मिन्कणांतिनी च
दधतीति वा। अकभृथो निचंपुणेत्यपि निगमो भवति निचंपुण निचकुणेति च पदिर्ग
तुर्न वतियत्पद्यते॥१८॥ सुगुरसत्सु हिरण्यः स्वश्चो हृदस्मे वय इंद्रो दधाति॥ यस्त्वा
यंतं वसुना प्रातरित्वा सुक्षी जयेव पदि सुत्सिनाति। सुगर्भवति सुहिरण्यः स्वश्चो
महश्चास्मे वय इंद्रो दधाति यस्त्वा यतमन्नेन प्रातरागामिन्नतिथे। सुक्षी जयेव पदि
सुत्सिनाति। कुमारो सुक्षी जामो चनाच्च सयनाच्च ततनाच्च पादुः पद्यते। आविस्वः

नि० प्र०
४४

हृत्पुते गृहते बुसं संपादुरस्य निर्णिजो न पुच्यते। आविः कुरुते भासमादित्ये गृहते बुसं
बुसमित्फदकनाम ब्रवीतेः शब्दकर्मणो भ्रं सते वा यद्वर्षन्पातयत्फदकरश्मिभिस्तत्प्रत्या
दत्ते ॥१९॥ वृकश्चंद्रमानवतिविवृतज्योतिष्को वा विवृतज्योतिष्का वा वि क्रोतज्योति
ष्को वा ॥२०॥ अरुणो मासकृद्वृकः पथायंतं ददर्श हि ॥ उज्जिहीते निचाय्यातवृष्ट
ष्ट्या मयी वित्तमे अस्परौ दसी ॥ अरुणो आराचनो दर्श हि मासकृन्मासानां चार्धमा
सानां च कर्ता भवति चंद्रमा वृकः पथायंतं ददर्शनक्षत्रगणमभिजिहीते निचाय्यायेन ये
नयोक्ष्यमाणो भवति चंद्रमास्तस्युवान्निवनिवष्टुरोगी जानीतं मेस्यद्यावाष्ट्रिच्य
वादित्योपिवृक उच्यते यदा वृत्ते । अजो हवीदश्चिनावर्तिका वा मासो यत्सी मर्मुच
तं वृकस्य । आह्वयडुषा अश्चिनावादित्येनाभिग्रस्तातामश्चिनो प्रमुचुचतुरित्यारव्या
नृश्वापिवृक उच्यते विकर्तनात् ॥ वृकश्चिदस्य वारण उरारथिः । उरणमथिः । उरण उरार्थिः

४४

हृन्मनसो धिजातः । इत्संस्कृन् ब्रह्मणा दैव्येन विश्वे देवाः पुष्करेत्वाददंत । अथासिमेनाव
रुणो वसिष्ठो वश्या ब्रह्मन्मनसो धिजातो इत्संस्कृन् ब्रह्मणा दैव्येन इत्सः संवृतमान
यो भवति सर्वदेवाः पुष्करेत्वा धारयंत पुष्करमंतरिक्षं पोषति भूतान्युदकं पुष्करं पूजा क
रं पूजयितव्यं वेदमपीतरत्पुष्करमेतस्मादेव पुष्करं पुष्करं वा । पुण्यं पुण्यं ते वयुनं वैतः ।
कांतिर्वा प्रजावा ॥१४॥ स इत्तमो वयुनंततन्वसूयेण वयुनवच्चकार । स तमो प्रज्ञानंतत
न्वत्सतंसूयेण प्रज्ञानवच्चकार वाजपत्यं वाजपतनं । सनेमवाजपत्यमित्यपि निगमो
भवति वाजगंध्यं गंध्युत्तरपदं । अश्यामवाजगंध्यमित्यपि निगमो भवति गंध्यं गृह्णाते ।
कृज्या वाजं निगंध्यं युष्टुपन्नित्यपि निगमो भवति गंध्यातिमिथ्रीनावकर्मा । आगा
धिता परिगधितेत्यपि निगमो भवति कौरयाणः कृतयानः । पाकस्थमा कौरयाण इत्य
पि निगमो भवति तौरयाणस्तूर्णयानः । स तौरयाण उपयाहियजं मरुद्भिर्दिंसखिभिः स

वान्भवति तृणा पुनर्बुणोतेरुणोतिर्वा । वृत्तवा शिन्यपि वृत्तयुच्यते ॥ शतं मेषान् वृत्तये चक्ष
दानं मृज्जाम्बतं पित्तं धन्वकारेत्यपि निगमो भवति जोषवाकमित्यविज्ञातनामधेयं जो
षयितव्यं भवति ॥ २१ ॥ य इन्द्राग्नी सुतेषु वांस्तवते धृता वृथा । जोषवाकं वदतः पञ्च हो
षिणान् देवान् सत्यश्च न । य इन्द्राग्नी सुतेषु वां सोमेषु स्तोतितस्याश्नीथोथयोयं जोष
वाकं वदति विजंजयः प्राजित होषिणो न देवो तस्याश्नीथः कृत्तिः कृततेर्यशो वान्
वा । महीव कृत्तिः शरणा त इन्द्र । सुमहत्त इन्द्र शरणं तं तस्मिन् कृत्तिरिवेतीयमपीतरा कृत्ति
रेतस्मादेव सूत्रमप्युपमाथे वा । कृत्तिं वं सान् उवाच रापि नाकं न दागहीत्यपि निग
मो भवति च श्री कित्तवा भवति स्वं हंति स्वं पुनराश्रितं भवति । कृतन्नश्च श्री विचिनो
ति देवने । कृतमिवश्च श्री विचिनोति देवने कृतवः किं तवास्तीति शब्दानु कृतिः कृतवा
ची शीनामकः सममिति परिग्रहार्थं सर्वनामानुदात्तं ॥ २२ ॥ मानः समस्य हृद्यः ।

नि. पू.

४५

परिद्वेषसो अंहातिः। उर्मिर्ननावमावधीत्। माननः सर्वस्य दुर्धियः पपाधियः सर्वतो द्वे
षसो हस्तिरुर्मिरिव नावमावधी। इर्मिद्वर्णो तैर्नाः प्रणोत्तव्या भवति न मतेर्वा तत्कथमनु
दात्तप्रकृतिनामस्या दुष्टव्ययं तु न वत्कृतो समस्मिन्नाशिरीहि नो वसो इति सप्तम्यं
शिरीतिर्दानं कर्मरुष्पाणो अधायतः स्वपस्यादिति पंचम्यासु रथ्यती रक्षा कर्मायापि
प्रथमा बहुवचने। न भंता मन्यके समे ॥ २३ ॥ हविषा जारो अपां पिपति पिपु रिनिगा। पितृ
कुरे स्य चर्षणि। हविषा पां जरयिता पिपति पिपु रिशिति चणाति निगमो वा प्रीणाति निगमो
वा पिता कृतश्च कर्मणश्चापिता दित्यः शंब इति वज्रनाम शमयते वा शातयते वा उग्रायुः
शंबः पुरुद्वे न तेनेत्यपि निगमो भवति के पयः कष्टया भवति कष्टयमिति प्राणाति कर्म
कुत्सितं दुष्टं भवति ॥ २४ ॥ पृथक् प्रायन् प्रथमा देव हृतयो हृण्वतः श्रवस्या निदुष्टरा।
नये शैकुर्यं जिया न्नावमा रुहमी मैव तेन्य विशंत के पयः। पृथक् प्रायन् पृथक् प्रथतेः प्रथमा

४५

नि० ४०

४६

य

तेर्विकुषितो भवत्ययमपीतरः केशि एतस्मादेव संचयुज्जाचितमात्रे नानाभवति सिंचत
नृपाणां नरपाणं नृपकर्मणां संग्रामसुपमिमीते काहेता वित्यात्वं क्षते जिह्वा को कुवासा स्मि
न्धीयते जिह्वा को कुवा को कुपमानावर्णा न्मुदतीति वा के कृत्यते वीस्या छिद्रं कर्मणा जिह्वा
जोडुवाता लुतरते स्तीर्णतमे मंगलं लते वीस्या द्विपरीताद्यथा तल्लं कतेत्यविपर्ययः ॥ २६ ॥
सुदेवो अस्मिन् रणस्य ते सुप्रसिंधवः अनुक्षरं तिकाकुदं सुर्म्यं सुपिरामिव सुदेवस्त्व
कल्याणदेवः कल्याणं मम यदि देवो वा भवसि वरुणस्य ते सप्तो सिंधवः सिंधुः स्ववणाद्यस्य
ते सप्त स्रोतांसिता निते काकुदमनुक्षरं तिसूर्मि कल्याणो मिस्त्रोतः सुपिरमनुयः
थावीरिं तैरि करं तरिक्षमेवमाह पूर्ववयते रुतरमितरे वयांसीरं त्यस्मिन्मां सिवा
तदेतस्या मृच्युदाहरत्यपि निगमो भवति ॥ २७ ॥ प्रवाहजे सुप्रयाव हिरिषामा वि
श्यती वीरिद्वयाते ॥ विशामक्तो पसः पूवहो वायुः पूषा स्वस्त्यं नियुत्वान् ॥ प्रवृज्म

४६

ते सुग्रायणं वा हिरिषामेयाते सर्वस्य पातारैर्द्वा प्रालयितारौ वा विरीटमंतरिक्षं भियोवा
नासो वाततिरपि वोपमार्थे स्यान्म सर्वपती इव राजानो वीरिटे गणे मनुष्याणां रात्र्या विवा
से पूर्वस्यामभिद्रुतो वायुश्च नियुत्वान् पूषा च स्वस्त्ययनाय नियुत्वान् नियुतो स्यान्वानियु
तो नियमनाद्वा नियोजनाद्वा ह्यभेरा सुमिति शाकपृणिः परीसीमिति व्याख्याता ए
नमेनामस्या अस्मैत्येते न व्याख्यातं सुपिरं कुशो भवति सुरणां देकुशो च तेरा कुचितो
भवतीति वाने दीय इत्सुण्यः पक्वमेयादित्यपि निगमो भवत्यति कतममकुशादायात्प
क्वमोपधमा गच्छित्व्या गच्छित्विति ॥ २८ ॥ ॥ सस्मिन्म सस्वती नयस्य वराहो गाय
ति पवित्रं पुरुषत्वा किमिन्ने प्रतन्ने भिनरकया पातमन्युरु वस्युता सिस इन्नियत्कहा
समर्तं पत्नी वंतः सगुरसह कश्चंद्रमारुणो भाय इद्राग्नीमानः समस्य हविषा पृथक्प्रा
णिताश्चान्तरिक्षदेवः प्रवाहजे एाविंशतिः ॥ २९ ॥ ॥ इति निरुक्त पूर्वषट्के पं

नि. ४०
४७

चमो ध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ हरिः ॐ ३ मू ॥ त्वमनेक भिस्त्वमाशशुक्षणिस्त्वमद्रस्त्वमश्मस्त्वे
ति ॥ त्वं नैभ्यस्त्वमोचधीभ्यस्त्वन्वृणानृपते जायसे शुचिः । त्वमनेक भिरहो भिस्त्वमाशु
शुक्षणिराशु इति च शुद्र इति च क्षिप्रनामनी भवतः क्षणिरुत्तरः क्षणोत्तराशु शुचा क्षणो
तीति वासनोतीति वाशुक्क शोचतेः पंचम्यर्थे वा प्रथमा तथा हि वाक्यसंयोग आइत्या
कार उपसर्गः पुरस्ताच्चिकीर्षित ज उत्तर आशुशोच इष्टुरिति शुचिः शोचते ज्वलति
कर्मणोयमपीतरः शचिरेतस्मादेव निःस्पृक्त मस्मात्पातकमिति नैरुक्ताः । इन्द्र आशा
भ्युपरि सर्वाभ्यो अभयं करतु । आशादिशो भवत्यासदनादाशा उपदिशो भवत्यु
भ्युशनात्काशिमुष्टिः प्रकाशना नमुष्टिर्मोचनादामोषणादामोहनाद्वा । इमेचिदि
द्रोदसी अपारेयत्सं गृह्यामध्वन्काशिरित्ते । इमेचिदिद्रोदसी रोथसी द्यावापृथि
व्योरोधनाद्रोधः कूल निरुगमिस्त्रोतः कूलं सजते विपरीता लोभा विपर्ययेणाप

४७

देवहूतयो देवानाह्वयं ता कुर्वत श्रवणीयानियशांसिदुरतुकराण्यन्यैर्येशकुर्वन्प्राप्तिया
न्मावन्नारोढमथ येनाशकुर्वन्प्राप्तियान्मारोढुमीमेव तेन्यविशंते हैव तेन्यविशंतं रूपे है
व तेन्यविशंतं सिन्धेव लोक इति वेर्म इति बाहुनाम समीरिततरो भवेति । एता विश्वा सर्वना
तुतुमा रुषेस्वयं सूना सहस्रायानि दधिषे । एता नि सर्वाणि स्थानानि तूर्णमुपाकुरुषेस्व
यंबलस्य पुत्रयानि धत्स्वा सन्नमं सहस्रं प्राणं धनुर्वाकुर्वन्वाकवन्कुजं चितं भवति का
चितं भवति काये चितं भवतीति वा ॥ २५ ॥ प्रीणिताश्वा न्हितं जयाथः स्वस्तिवा हं रथुवा
हं रथमित्कणुध्वं ॥ द्रोणा हावमवतमश्मचक्रमसत्रकोशं सिंचतानुपाणं । प्रीणि
ताश्वां त्कहितं जयथ जयनं वोहितमस्तस्वस्तिवा हं रथं कुरुध्वं । द्रोणा हावं द्रोण इम
मयं भवत्या हाव आह्वाना हावह आवहना दवतो वातिता महान् भवत्यश्मचक्रमश
मचक्रमसत्रकोशमिति वा सत्रकोशमसत्राणिवः कोशस्थानीयानि संतुकोशः कुक्ष

नि. पु.
४८

रभ्यस्तान्नपुषिस्तपते हर्षितैः। त्यं चिदित्याकल्पयं शयानं। सखपयसं सखमस्य पयः।
विस्तुह आपो भवन्ति विस्त्रवणात्। वया इव रुरुः सप्त विस्तुह इत्यपि निगमो भवति वि-
स्रधोपधयो यौ भवन्ति विरोहणात्। वीरुधः पारयिस्तुह इत्यपि निगमो भवति निक्ष-
दाभमश्नुवानदाभमभ्यशनेन दभोतीति। निक्षदाभं तदुर्ध्वं पृथग्य इत्यपि निगमो भ-
वत्यस्तुधोयुरक्तध्वायुः कृध्विति द्रस्वनाम निक्षत्तं भवति। यो अस्तुधोयुरजः सर्वा-
नित्यपि निगमो भवति निश्चभानिश्चय्यहारिणः॥३॥ आज्ञासः प्रषणं रथे निश्चभ-
स्ते जनश्रियं। देवं वहं तु विभ्रतः। आवहं तज्जपूषणं रथे निःश्रय्यहारिणस्ते जन-
श्रियं जातश्रियं ब्रह्मदुक्थो महदुक्थो भक्तव्यमस्मादुक्थमिति ब्रह्मदुक्थो वा। क्रुदुरेण स-
ख्यासचये सपि निगमो भवत्युदूहपे इत्यपरिष्ठाद्व्यास्यामः पुलुकामः पुरुकामः पु-
लुकामो हिमर्त्य इत्यपि निगमो भवत्यसिन्वती असंख्यादत्यौ। असिन्वती वसती भूय-
ब्रह्मदुक्थं हवामह इत्यपि निगमो भवत्युदूहः सोमो मृदूहो मृदुरुदरेष्विति वा॥४॥

४८

तदित्यपि निगमो भवति कपनाः कपनाः क्रिमयो भवति। मेषथा वृक्षं कपने वेवे अस इत्यपि नि-
गमो भवति भाक्रजीकः प्रसिद्धनाः। धूमकेतुः समिधानाक्रजीक इत्यपि निगमो भवति रुजा-
नानद्यो भवन्ति रुजंति कूलानि। संरुजानाः पिपिष इन्द्रशत्रुरित्यपि निगमो भवति जूषिर्ज-
वतेर्वा इव तेर्वा दूनेतेर्वा क्षिप्तजूरिर्निवसितीत्यपि निगमो भवति परिघं समो मनावो वया-
गाते। पर्यवा द्वाघं समहरवनायान्॥५॥ उपलप्रक्षिप्युपलेषु प्रक्षिणात्कपलप्रक्षेपि-
णो वैन्द्रक्षीश्च प्रयच्छुभिस्त्रेकेन जीवन्ति तेषामेकः प्रत्यवाचशकटः शाकिनी ती-
गावोजालमस्य दनं वनमुदधिः पर्वतो राजा दुर्भिक्षेन न वृत्तय इति सानिगद-
व्याख्याता॥५॥ कारुरहं ततो भिषगुपलप्रक्षिणानना॥ नानाधियो वसूयवानु-
गा इव तस्मिन् दायेंदो परिस्त्रव॥ कारुरहमास्मिन्कतस्तिमाना ततो भिषक्त-
इति सताननामपितुर्वापुत्रस्य वोपलप्रक्षिणी सक्तुकारिकाननानमते माता वरु-

ती

नि.पृ.

४९

हिमावानानाधियोनानाकर्माणोवसूयवोवसुकामाअन्वास्थितास्मोगाइववलोकमि
द्रायंदोपरिस्त्रवेत्यथेषणा॥आसीनर्द्धामुपसिद्धिणात्यपरस्त्रेप्रकलविद्वगिभ
वतिकलाश्चवेदप्रकलाश्चदुर्मित्रातःप्रकलविनिममानाउत्यपिनिगमोभवत्यभ्यय
ज्वान्यर्धयन्यजाति॥सिसाक्तिपृषाअभ्यर्धयज्वेत्यपिनिगमोभवतीसर्द्धशिषे
इक्षोहिवस्वउभयस्परजानित्यपिनिगमोभवतिक्षोणस्यक्षयणस्य॥महःसो
णस्याश्चिनाकणवायेत्यपिनिगमोभवति॥६॥अस्मेतेबंधुः॥वयमित्यर्थः॥अ
स्मेयातन्नासत्यासजोषाः॥अस्मानित्यर्थः॥अस्मेसमानेनिर्वृषभपौंस्येभिः॥
अस्मान्नित्यर्थः॥अस्मेप्रयधिसुधवन्तजीषिनुइत्योदिश्चमास्मन्ने॥
अस्मभ्यमित्यर्थः॥अस्मेआराद्धिदूषःसनुतयुयोतोअस्मदित्यर्थः॥उविद्वप
प्रथेकामोअस्मे॥अस्माकमित्यर्थः॥अस्मेधत्तवसवोवसूनि॥अस्माचित्यर्थः॥

४९

रेहरपारेयत्संगृभ्णासिमधववन्काशित्तेमहान्॥अहस्तमिंद्रसंपिणकुणाहं॥अहस्त
मिंद्रकृत्वासंपिण्डिपरिकृणनंमेघं॥१॥अलातृणोवलइंद्रजोगोःपुराहंतोभयमानो
व्यार॥सुगान्पथोऽअहृणोभिरजेगाःप्रावन्वाणीः॥पुरुहूतंधमंतीः॥अलातृणोव
लमातृद्वनीमेघोवलोदृणोतेव्रजत्यंतरिसेगोरेतस्यामाध्यमिकावाचःपुराहनना
इयमानोव्यार॥सुगान्पथोअहृणोभिरजेगाः॥सगमनान्पथोकरोनिर्गमनायग
वांप्रावन्वाणीः॥पुरुहूतंधमंतीः॥आपोवावहनाद्वाचोवदनाद्धुभिराहृतमुदकं
भवतिधनतिर्गतिकर्मा॥२॥उद्धरक्षःसहमूलमिंद्रवृश्चामध्यप्रत्यमंशृणीहि
॥आकीवतःसलल्लकंचकर्थब्रह्मद्विषतपुषिहोतिमस्य॥उद्धरक्षःसहमूलमूल
मिंद्रमूलमोचनाद्दामोषणाद्दामोहनाद्वावृश्चमध्यप्रतिशृणीत्यग्रमागतंभवत्य
कियतोदेशात्सलल्लकंचसंलुब्धंभवतिपापकमितिनेरुक्ताःसरद्वक्वास्यात्सते

का

ग्र

पाथोतरि संपथा व्याख्यातं श्येनो नदी यन्नन्वेति पाथ इति पिनिगमो भवत्यदकमपि पा
थ उच्यते पानात् ॥ आचक्षुः आसां पाथो नदीनामित्यपि निगमो भवत्यन्नमपि पाथ उ
च्यते पानादेव । देवानां पाथ उच्यते पवक्षि विद्वानित्यपि निगमो भवति सवीमनि प्रसवे दिव
स्य वयं सवितुः सवीमनीत्यपि निगमो भवति सप्रथाः सर्वतः पृथुः । त्वमग्रे सप्रथा अ
सीत्यपि निगमो भवति विदथानि वेदनानि । विदथानि प्रचोदयन्मित्यपि निगमो भ
वति ॥ ७ ॥ आयत इव सूर्यं विश्वे दिं दस्य भक्षत । वस्तु निजाते जनमानुः ओजसा प्र
तिभा गन्दी धिमा ॥ संमाः श्रिताः सूर्यमुपतिष्ठंते पिवोपमार्थे स्यात्सूर्यमिवेदमुपति
ष्ठंत इति सर्वाणीदं स्मयनानि विभक्ष्यमाणाः सयथा धनानि विभजति जाते च जनि
थमाणे च तं वयं भागमनुध्यायामो जसा बलेनौज ओजते वैष्ठिते वी शीराः श्रय
णाद्वा श्रयणाद्वा थैयमितरा शीरा शास्तेः । इन्द्राय गाव आशिरमित्यपि निगमो भवति

नि० पू०

५०

सामे सत्याशी देवि धितिव ॥ यदा ते मर्तो अनुभोगमानका दिङ्गसिष्ठोषधीरजीग ॥
यदा ते मर्तो भोगमन्वापदथग्रसितुतमओषधीरगारी जिगतिगिरितिकमविगुणाति
कमविगुह्कातिकर्मावा ॥ मूरा अमूरन वयं चिकित्वा महि त्वममे त्वमंगवित्से मृदावपु
स्मो मृदुस्त्वमसिनवयविम्रो महि त्वममे त्वं तु वेत्थ शशमानः शंसमानः ॥ यो वां यज्ञैः
शशमानो ह दाशतीत्यपि निगमो भवति दिवो देवान्य कृपा ॥ देवो देवान्प्रत्यक्तया कृ
पा कृष्णपतेर्विकल्पते की ॥ ८ ॥ अश्रवं हि भूरि दावत्तरावां विजामातु रतवाघास्या
लात ॥ अथा सामस्यप्रयती युवन्यामिंदाग्निस्तोमं जनयामिनव्यं ॥ अश्रौषं हि बडु
दातृ तरो वां विजामातु रसुसमाप्त उज्जामातुर्विजामातेति शखद्वाक्षिणाजाः कृतिप
तिमान् चक्षते सुसमाप्त इव करोमि प्रेतो जामाताजा अपत्यं तन्निर्मितो तवाघास्या ला
दपि च स्याल्ला स्यात्स्याल्ला असन्नः संयोगेनैति नैदानाः स्याल्ला जानावपतीति वालाजा

५०

लाजतेः स्यंशर्पस्यतेः शर्पमशनपवनं शृणातेर्वाथसोमस्यप्रदानेनयुवाम्यामिंद्रा
मीस्तोमंजनयामिनव्यं ॥ नवतरमोमाम् इत्युपरिष्टाद्वारव्यास्यामः ॥ १॥ सोमानं
स्वरणं कृणुहि ब्रह्मणस्पते ॥ कक्षीवंतं य औशिजः ॥ सोमानं सोतारं प्रकाशिनवंतं कु
रु ब्रह्मणस्पते कक्षीवंतं य औशिजः कक्षीवान्कक्ष्यावानौशिज उशिजः पुत्र उशि
ग्वष्टेः कांतिकर्मणो पितृव्यं मनुष्यकक्ष एवाभिप्रेतः स्यात्तंसोमानं सोतारं माप्रकाश
नवंतं कुरु ब्रह्मणस्पते ॥ १०॥ इडा सोमासमघशंसमन्यः घंतपुय्यस्तु चरुरग्निवा
इव । ब्रह्मद्विषे क्रव्यादेघोरचक्षसे द्वेषो धत्तमनवाय किमादिने ॥ इडा सोमामघ
स्यंशंसितारमघं हंतं निर्हसितोपसर्ग आहंतीति तपुस्तपतेश्चोरुर्मृचयो भवति च
रतेर्वासिमुच्चरंत्यस्मादापो ब्रह्मद्विषे ब्राह्मण द्वेषे क्रव्यादे क्रव्यमदते घोरचक्षसे धो
रख्यानाय क्रव्यं विदुताज्जायत इति नैरुक्ता द्वेषो धत्तमनवाय मनवयवयदन्येन च

नि० पू०
५१

वेपुरद्वेषसइतिवाकिम्। दिने किमिदानीमिति चरते किमिदं किमिदमिति वापिशुनाय च
रते पिशुनः पिशते विपिंशतीति ॥ ११ ॥ कृष्णपाजः प्रसितिं नृध्वं पाहिराजे वाम
वाङ्मनेन ॥ तृष्णीमनु प्रसितिं द्रुपानोस्तासि विध्युरक्षसस्तपिष्ठैः ॥ कृष्णपाजः पा
जः पालनात् प्रसितिमिव नृध्वं प्रसितिः प्रसयनात् तदुवाङ्मात्रं वायाहिराजे वामात्यवा
नभ्यममवांस्त्ववात्वे राभृतागणेन गतभयेन हस्तिनेति वा तृष्णातु प्रसित्या द्रुपान
स्तृष्णीति हि प्रनामतरते वात्वरते वासितासि विध्युरक्षसस्तपिष्ठैस्ततमे सप्त
तमेः ॥ प्रतिष्ठितमैरिति वा ॥ यस्ते गर्भममवा दुर्णमाये निमाशये ॥ अमी वाम्यमनेन
व्याख्यातो दुर्णमा क्रिमिर्भवति पापनामा क्रिमिः क्रये मेद्यति क्रमते वा स्यात्सर
णकर्मणः क्रामते वा ॥ अतिक्रमन्तो दुरितानि विष्वा ॥ अतिक्रममाणो दुर्गतिगम
नानि सर्वाण्यप्यप्यदेनया विधौ पवीयते व्याधिर्वाभयं वा ॥ अथे परेह ॥ त्यपि निगमो

नि०पृ०
५२

धातुराय इत्यपि निगमो भवति स विद्वजः कल्याण विद्यः । आग्नेया हि स विद्वज्ने निरर्वा इत्य
पि निगमो भवति । आनुषंगिगिति नामानुष पूर्वस्यानुषक्तं भवति । स्तृणाति बहिरनुषगित्यपि निग
मो भवति । तुर्वणि स्तृण्वनिः । स तुर्वणिर्महाऽऽरेणु पौंस्त्वं इत्यपि निगमो भवति । निर्वणादे
वो भवति । निर्वणं वनयति । जष्टं निर्वणसे ब्रह्म इत्यपि निगमो भवति ॥ १५४ ॥ आसूते सूते
रजसि निषत्ते ये भूतानि समकृण्वन्निमानि ॥ असू समीरिताः स समीरिते वात समी रि
ता माध्यमका देवगणाय न स्पेनं पृथिवीं तर्पयन्तो भूतानि च कुर्वन्ति तः । आयजन्तेत्यतिक्ता
तं प्रतिवचनं ॥ सम्पक्सात इ इ क्रष्टिः । आमाक्तेति आभ्यक्तेति वा । यादृशमिन्धायितमप
स्य या विदत् । यादृशो धायितमपस्य पस्य या विदत् । उस्त्रः पिते वजारया यियज्ञैः । उस्त्र
इव गोपितजा यियज्ञैः ॥ १५५ ॥ प्रवोक्तं जङ्गमाणा सोऽनसुर भूत विश्वेऽप्रियो तवाजाः
। प्रास्तुर्बो जोषयमाणा अभवत् सर्वत्र गामनेनेति वाग्रागरेणेनेति वाग्रगलेनेति वाग्रगले

५२

नेति वाग्रसंपादिन इति वा । पिवाग्रमित्येतदनर्थकं मुखं पबंधमादर्धं । अर्धं दिं इ प्रस्थि
ते माहवीषि च नोदधिष्वपचतो तसोमं । अर्धं इ प्रस्थिते माहवीषि च नोदधिष्वपचन इत्यन
नाम पचतिर्नामी भूतस्तमेदस्तः प्रतिपचताग्रभीष्टमित्यपि निगमो भवत्यपि वासेदस्व
श्वपशोऽश्वमात्वं द्विवचनं साद्यत्रत्येकवचनार्थः प्रसिद्धं तद्भवति । पुमोकाऽनेम पचत इति
यथाशुरं यथापो भवन्ति शुचं संसृधंति क्रतुस्य हि शुरुयः सन्ति पूर्व इति निगमो भव
त्यमिनो मितमात्रो महान्भवत्यमितो वा । अमिनः सहोमिरित्यपि निगमो भवति । जश्मती
रापो भवन्ति शब्दकारिण्यः । मरुतो जश्मती रिवेत्यपि निगमो भवत्यप्रतिष्कृतो प्रतिष्कृतो प्र
तिस्खलितो वा । अस्मभ्यमप्रतिष्कृत इत्यपि निगमो भवति । शाशदानः शाशद्यमानः ॥
प्रस्वामिति मतिरच्छाशदान इत्यपि निगमो भवति ॥ १५६ ॥ सृष्टः सर्पणादिदमपीतरसृष्ट
मेतस्मादेव सर्पिर्वर्तितं वा । सृष्टकरस्मृतय इत्यपि निगमो भवति । करस्मौ बाहू कर्मणा

प्रस्नातारौ सुशिप्रमेतेन व्याख्यातं । वाजे सुशिप्रगोमतीत्यपि निगमो भवति । शिप्रहन्तृना
सिकेवाहनुर्हतेनासिकानसतेः विष्यस्वशिप्रैर्विरुजस्व धेनेत्यपि निगमो भवति धेनाद
धातेरंस्फुरमणात् । सचित्रेण चिकेतेरस्तुभासेत्यपि निगमो भवति द्विवर्हा द्वयोः स्थानयोः
परिवृद्धौ मध्यमे च स्थान उ त्तमे च उ त्त द्विवर्हा अभिनः सहोभिरित्यपि निगमो भवत्यत्र आ
क्रमणात् । अत्रो न बभ्रिः समिधेमहीनामित्यपि निगमो भवत्यत्राण्डरुक् वर्णः । हेतु ई
यसे प्रदिव उ सण इत्यपि निगमो भवति स्त्रिया आपो भवंति स्त्रिया यनात् । वृषा सिंधूनां वृष
स्त्रियानामित्यपि निगमो भवति स्त्रियाः स्त्रिया पालन उपस्थितान् पालयतीति वा । सनस्त्रि
पा उ त्त भवा त नृपा इत्यपि निगमो भवति जंबास्तज्जवमानरो हिजरमाणरो हिगरमाणरो
हीति वा । अग्रे रूप आरुपितं जंबा वित्यपि निगमो भवति जट्टथं सट्टथं गृणातेः । जट्ट
थं हन्यक्षिराये पुरंधि मित्यपि निगमो भवति कुलिश इति बज्रनाम कूलशातनो भवति

भवत्यमतिरमामयी मतिरात्ममयी ॥ उर्ध्वायस्यामतिर्भा अदिद्यत् तत्सवीमनीत्य
पि निगमो भवति श्रुतीति शिप्रनामा शुभ्र अष्टीति ॥ १२ ॥ तां अर्ध्वरुशतो यक्ष्यन्ते
श्रुती भगन्ना सत्या पुरंधिं ॥ तानर्ध्वरे यज्ञ उ शतः कामयमानान्यजाग्ने श्रुती भगन्ना
सत्यो चाश्विनौ सत्या वेवना सत्या वित्योर्णवान् सत्यस्य प्रणेता रावित्या ग्रायणो
नासिका प्रभवो बभ्रवतुरिति वा पुरंधिर्बहुर्धीस्तत्कः पुरंधिर्भगः पुरस्तात्तस्यान्वा
देश इत्येकं बिंदु इत्यपरं सबहु कर्म तमः परं च दारयितुं तमो वरुण इत्यपरं तं प्रज्ञ
यास्तौति । इमामृनु कवितमस्य मायामित्यपि निगमो भवति रुश इति वण्णनामरा
चतेर्ज्वलति कर्मणः । समिद्धस्य रुश ददशि पाज इत्यपि निगमो भवति ॥ १३ ॥ अस्ति
हिवः सजात्यरिशादसौ देवासौ अस्त्याय ॥ अस्ति हिवः समानजातितारैशय
दारिणो देवा अस्त्याय मायमाप्नोतेः सुदत्रः कल्याणदानः । त्वष्टा सुदत्रो विद

स्कंधांसीवकुलिशेनाविवृक्काहिः शयतउपष्टकष्टथिव्याः । स्कंधोवृक्षस्यसमास्कन्नाम
 त्ययमीतरस्कंधएतस्मादेवास्कन्नाकायेहिः शयतउपपर्वनः पृथिव्याः स्तंजस्तंजतेदान
 कर्मणः ॥ १७ ॥ तुंजेतुंजेयः उत्तरेस्तोमाइंद्रस्यवज्रिणः । नविंधेऽस्यसुष्टुतिं ॥ दानेदानेय
 उत्तरेस्तोमाइंद्रस्यवज्रिणोनास्यतेर्विदामिसमाधिंस्तुतेर्वहणापरिवहणा । बृहद्वा
 असुरो बहणाकृत इत्यपिनिगमो भवति ॥ १८ ॥ योऽस्मै घ्नसुतवायः उधनि सोमं
 सुनोति भवति घ्नोऽह । अपापशत्रुस्ततुष्टुमूहति तनू शुभ्रं मधवायः कवासरवः
 घ्नस इत्यहममिग्रस्यते सिन्धुसागोतु धनुस्ततं भवत्युपो नैत्यमिति वास्तेहानुप्रदा
 नसामान्याद्रात्रिरप्यधुच्यते स योस्मा अहन्युपिवारात्रो सोमं सुनोति भवत्यहं द्या
 तनवानपो हत्यपो हपो हति शक्रस्मिन्ननुषुंधर्मसंतानादपंतमलं करिषु मयज्जानंत
 नू शुभ्रं तनू शोभायितारं मधवायः कवासरवायस्य कष्टयाः सरवायः । न्याविध्यदिलीवि

नि० पू०

५४

वस

विष्पितो विप्राप्तः॥ पारं नो अस्य विष्पितस्य पर्व निन्यापि निगमो भवति॥

शस्य दृक्का विश्वं गिणमभवदुच्छमिंद्रः॥ निर विध्यदिला विलशयस्य दृढनिव्यभिनच्छुगि
णं शच्छमिंद्रः॥ १९॥ अस्मादुप्रभरा तत्तुजानो वृत्राय वज्रमीशानः कियेधाः॥ मोर्नपर्व वि
रदातिरश्चैथ्यन्नं पंस्त्रिपांचरध्वै॥ अस्मै प्रहरतूर्णत्वरमाणो वृत्राय वज्रमीशानः कियेधाः॥
कियेदा इति वाक्रममाण धा इति वागोरिव पर्वणि विरदमेघस्येथ्यन्नं पंस्त्रिपांचरणाय
भूमिभ्रम्यतेः॥ भूमिरस्यृषिकृन्मर्त्यानां मित्यपि निगमो भवति॥ २०॥ तन्न स्तूरी पमडुत
पुरुवारं पुरुत्मना॥ त्वष्टा पोषाय विष्यतुरायेनाभानोऽस्मयुः॥ तन्न स्तूणी पिमहत्स
भृतमात्मना त्वष्टा धनस्य पोषाय विष्यत्वित्यस्मयुस्मान्कामयमानो रासिर्नो वास्प
रपते सपतेर्वा॥ वास्पिनस्याये रित्यपि निगमो भवति॥ २१॥ प्रसाधनकर्मा॥ आवक्रं
जस ऊर्जं व्युष्टिष्वित्यपि निगमो भवत्यृज्जु रित्यप्यस्य भवति॥ क्रज्जनीती नो वरुण इत्यापि
निगमो भवति प्रतद्वसू प्रातवसू॥ हरी इन्द्र प्रतद्वसू अभिस्वरेत्यपि निगमो भवति॥ २२॥

५४

नि० पू०

५५

कुलगमनाद्वा। कुरुः कृततेः कुरमित्यप्यस्य भवतिकुलं कुच्छतेर्विकुषितं भवति ह्येतो व्याख्या
तो जिन्यतिः प्रीतिवर्मी। अस्मिं पर्जन्या जिन्यति दिवं जिन्यत्यग्नय इत्यपि निगमो भवति॥
२२॥ अमत्रो मात्रो महाभक्त्यभ्यमितो वा। महा इ अमत्रो वृजने विरपु। त्यपि निगमो भ
वति तवेकज्युचि। पिसः। मृत्युतेव ज्युचासमो नशरातिमन इली। लदानमश्ली। लंपापकम
प्रिमद्विषमं। अनशरातिवे सुदामुपस्कही। त्यपि निगमो भवत्यनवाप्युत्तोन्यस्मिन्॥
अनवापि वृषभं मं मं इति हं हस्यति वध्या नव्यमर्कैः। अनवमप्रत्युतमन्यस्मिन्
षभं मं इति हं मं दनजि हं मोदनजि हं मिति वा। हस्यति वध्या नव्यमर्कै र्चनीयैः स्तो
मैरसाभिसामि प्रतिषिद्धं सामिस्यतेः। असाम्यो जो विभृथ। सुदानवः। असुममाप्रव
लं विभृथकल्याणदानः॥ २३॥ मात्वा सोमस्य गाल्दया सदाया च हं गिरा। नृणि मृगान्
सवनेषु च कुधं क ईशानं नया विषत॥ मात्तु कुधं त्वा सोमस्य गालने न सदाया च न्न हं गि

५५

रागीत्यास्तुत्या धर्मेण मिव मृगान्सवनेषु च कुधं क ईशानं नया विषत इति गाल्दया
मनयो भवन्ति गलनमासूधीयते॥ आत्वा विशां त्वंदव आगल्दया मनीनां नाना विभर्त
त्येते भवत आगलना धमनीनामित्यर्थः॥ २४॥ न पापा सोमना महे नाराया सोमज
ल्लवः। न पापमन्या महेना धनान् ज्वलनेन हीता अस्य समा सुब्रह्म चर्यमध्ययनं तपो दा
नकर्म तृप्तिरवोचं द्विकुरो भास्करो भयं करो भासमानो इवतीति वा॥ २५॥ यवंच के
णाश्विना वपत प ज्योतिश्चक्रथुराय यि। डहंता मनुष्याय दस्ना॥ अभिदस्यु वकुरणा
धं मे तोरु ज्योतिश्चक्रथुराय यि॥ यवमिव वृकेणाश्विनो निवपतौ वृकोलागलं भवति
विकर्तनात् तलागलं लगते लंगिलं वद्वं। लंगिलं लगते लंगते लंघते वा। न्दुहं तोममुथा
यदर्शनीया वनिधं तो दस्यु वकुरेण ज्योतिषा बोदकेन वायु इश्वरः पुत्रे वकनाराः खलु
कुसीदिनो भवन्ति द्विगुणकारिणो वा द्विगुणदायिनो वा द्विगुणं कामयंत इति वा। इन्द्रो विश्वा

न्येकनाटाऽहर्दृशऽउतक्रत्वाणी॥१॥ इन्द्रोयः सर्वान्येकनाटानहर्दृशः सूर्यदृशोय
इमान्यहानिपश्यंतिनपराणीतिवाभिभवतिकर्मणापणं॥२६॥ जीवान्मो
अभिधेतनादित्यासः पुराहथात्। कडुस्वहवनश्रुतः। जीवतो नोभिधावतादित्याः पुराह
ननात्कनुस्वह्वानश्रुतइतिमत्स्यानां जलमापन्नानामेवदार्षवेदयंतेमत्स्यामधाउदेक
ः स्पंदंतेमाद्यंतेन्योन्यं नक्षणायेतिवाजालंजलचरं भवतिजले भवंवाजलेशयंवांडुरो
हस्वानं हूरणमप्यस्य भवति। कृष्णवन्नं हूरणाडु विल्यपिनिगमो भवति। सप्तमयीदाः क
वयस्ततक्षस्तासामेकामिदंभ्यंडुरोगात्। सप्तैवमयीदाः कवयश्चकुस्तासामेकामय
भिगच्छं नं हस्वान्भवतिस्तेयमस्तुत्पारोहणं ब्रह्महत्याश्रेणहत्यासरापाणं दुष्टतस्य
कर्मणः पुनः पुनः सेवापातके न्तोद्यमितिबतइतिनिपातः रेवदानुपंपयोः॥२७॥ वतो
वतासियमनेवतेमनो हृदयं चादिदम। अन्या किलत्वांकक्ष्ये वयुक्तं परिधजातलिबुजे

हिनोतानोऽजध्वरं देवयज्या हिनोतब्रह्मसनये धनानां॥ ऋतस्ययोगोविध्यध्वमूयः शुष्ट
वरीर्भूतनास्मभ्यमापः। प्रहिणुतनो ध्वरं देवयज्याये प्रहिणुतब्रह्म धनस्यसननायेऋतः
स्ययोगेयज्ञस्ययोगेयाज्ञेशकटइतिवाशकरं शकृदितं भवतिशनकैस्तकतीतिवाशब्दे
नतकतीतिवा॥ शुष्टीवरीर्भूतनास्मभ्यमापः। सुरवदत्यो भवतास्मभ्यमापः। चोक्षुयमा
ण इन्द्रभूरिवामं॥ दददिन्द्रबहुवननीयं। एधमानद्विबुभयस्परजाचोक्षुयतेविशइन्द्रोम
नुष्यान्॥ व्युदस्येत्येधमानानहर्दृश्यसुन्वतः सुन्वतोभ्यादधात्कभयस्परजादिव्यस्य
चपाथिवस्यचचोक्षुयमाणइतिचोक्षुयतेचकरीतवृत्तंस्मत्स्वयमित्यर्थः। उपप्रागा
स्मन्मेधायिमन्म। उपप्रेतुमास्वयंयन्ममनोध्यायियज्ञेनेत्याश्वमधिकोमंत्रोदिविष्टि
षुदिवएषणेषु। स्मृराधः शताश्वंकुरुगस्यदिविष्टिषु। स्मूरः समाश्रितमात्रो महान्
वत्यणुरनुस्ववायासमुपसर्गोलुप्तनामकरणायथासप्रतिकुरंगोराजावभूवकुरुगमनाद्वा

वदृक्षं। बतो बलादतीतो भवति दुर्बलो बतः सियमनैव ते मनो हृदयं च विजानीमोन्या किल
त्वापरिष्कृत्य ते कक्षे वयुक्तं लिबुजे वदृक्षं लिबुजा ब्रतति भवति लीयते विभजंतीति अत
तिर्वरणाच्च सयनाच्च ततनाच्च वाताप्यमुदकं भवति वात एतदाप्याययति पुनानो वाता
प्यं विश्वश्चंद्रमित्यपि निगमो भवति। वनेन वा योन्यधायि चाकन। वन इव वाये केऽपुत्र
श्चायमिति वा कामयमाना इति वावेति च य इति च चकार शाकल्य उदात्तं त्वेव मारव्या
तम भविष्यदसुसमाप्तश्चार्थो रथयतीति सिद्धस्तत्प्रेक्षुरथ कामयत इति वौषट् देवोरथय
तीत्यपि निगमो भवति ॥ २८ ॥ धेनुं नऽइषं पिबतमसक्रौ। असंक्रमणी। आधव आध
वनात्। मतीनां च साधनं प्रिप्राणां चाधं वमित्यपि निगमो भवत्यनवब्रवो नवसिप्तवच
नः। विजेषु रुदिंद्र इवानव ब्रव इत्यपि निगमो भवति ॥ २९ ॥ अरायिकाणे विकटे गिरिं
गच्छ सदान्वे। शिरिं बिठस्य सत्वमिस्ते मिष्टा चातयामसि। अदायि निकाणे विकटे काणे

नि. पू.
५७

103/2

विक्रान्तदर्शिन इत्यौपमन्यवः कणतेर्वास्यादणूभावकर्मणः कणातिः शब्दाणूभावे भाष्यतेनुक
पातीति मात्राणूभावात्काणोदर्शनाणूभावात्काणो विकटो विक्रान्तगतिरित्यौपमन्यवः
कुटतेर्वास्याद्विपरीतस्य विकुटितो भवति गिरिगच्छ सदानो नुवेः शब्दकारिके। शिरिं बिठस्य
सत्वभिः। शिरिं बिठो मेघः शिर्यते बिठो बिठमंतरिक्षं बिठं बीरिटेन व्याख्यातं तस्य सत्वैरुद
कैरिति स्यात्तैष्ट्या चातयामोपि वा शिरिं बिठो भारद्वाजः कालकणोपेतो लक्ष्मीर्निर्नाश
यांचकार तस्य सत्वैः कर्मभिरिति स्यात्तैः ष्ट्या चातयामश्चातयतिर्नाशने पराशरः परा
शीर्णस्य वसिष्ठस्य स्थविरस्य उज्जै पराशरः शतयातुर्वसिष्ठ इत्यापि निगमो भवतीदोपि
पराशर उच्यते पराशातयितायातृनां। इंदोयातृनाम भवत्यपराशर इत्यापि निगमो भव
ति किं विदती विकर्तनदंती यत्रावो विच्छिदति किं विदतीत्यपि निगमो भवति करु कर्त
कृतदती अपि वा देवं कंचित्कृतदंतं दद्वैवमवक्ष्यत् ॥ ३० ॥ वामं वामंतऽऽतुरे देवो ददा

५७